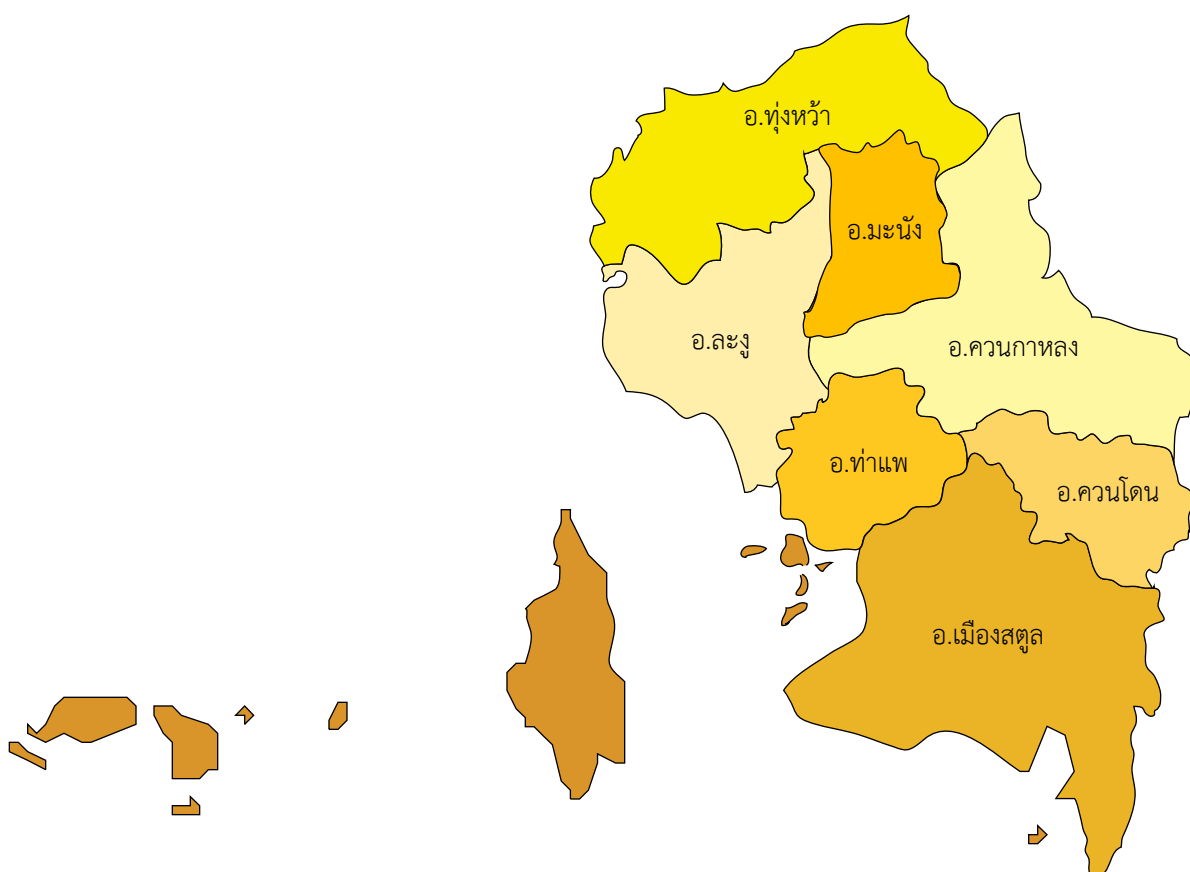

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดสตูล

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดโดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ จังหวัดสตูล ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 42 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 42 รายการ และไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิตและมูลค่าสินค้าเกษตร โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) 2 ชนิด ได้แก่ “ปาล์มน้ำมัน” และ “ยางพารา” โดย “ปาล์มน้ำมัน” มีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 49 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 28 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 21 รายการ และ “ยางพารา” มีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 26 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 6 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 20 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเข้าถึงบริการภาครัฐและยกระดับคุณภาพชีวิต
ของประชาชน โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) คือ “พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น”
ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 15 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูล
เป็นปกติ 15 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และไม่มีรายการสถิติทางการ
ที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้น สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก - ค
คำนำ	
อภิวานศัพท	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	16
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	18
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และ ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน	24
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	29
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	38
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	59
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัดในปัจจุบัน	65
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล และแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	69
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	18
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	65
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 (ปาล์มน้ำมัน)	66
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 (ยางพารา)	67
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	68

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ผลิตรัณฑ์มวลรวมจังหวัด อนุกรมใหม่ ตามราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต จังหวัดสตูล พ.ศ. 2550 - 2554	6
ตารางที่ 2 : จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม เงินทุน และคนงาน จังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2556	8
ตารางที่ 3 : มูลค่าการค้าผ่านด่านศุลกากรในจังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2554 - 2556	9
ตารางที่ 4 : รายการสินค้านำเข้า – ส่งออกผ่านด่านศุลกากรจังหวัดสตูล 10 อันดับแรก ปี พ.ศ. 2556	10
ตารางที่ 5 : สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้ ปี พ.ศ. 2549 - 2553	10
ตารางที่ 6 : ประชากรจังหวัดสตูล จำแนกตามเพศและสถานภาพแรงงาน ไตรมาส 1 ปี พ.ศ. 2556	11
ตารางที่ 7 : สถิติคดีอาญา 5 กลุ่มของจังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2555 - 2556	13
ตารางที่ 8 : สัดส่วนคดีอาญาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2553 - 2556	14
ตารางที่ 9 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	20
ตารางที่ 10 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	22
ตารางที่ 11 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	23
ตารางที่ 12 : ผลิตรัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	29
ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวนิเวศทางทะเล”	31
ตารางที่ 14 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตรัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวนิเวศทางทะเล”	37
ตารางที่ 15 : ผลิตรัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	38
ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน”	40
ตารางที่ 17 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตรัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”	48
ตารางที่ 18 : กลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 (ปาล์มน้ำมัน) เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่	48
ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา”	51
ตารางที่ 20 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตรัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”	57
ตารางที่ 21 : กลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 (ยางพารา) เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่	57
ตารางที่ 22 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	59
ตารางที่ 23 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตรัณฑ์ที่มีศักยภาพ “กุ้งเลี้ยงทะเล”	61
ตารางที่ 24 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น”	63
ตารางที่ 25 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการด้านการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ ระยะสั้นภายในปีแรก	70

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียนการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการ ที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัด เหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือ ได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงาน ของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลย ก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงาน จะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงาน ของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตาม เป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดสตูล ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดสตูลฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 – 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากรายงานแผนพัฒนาจังหวัดสตูลระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561)¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดสตูล เป็นจังหวัดสุดเขตแดนใต้ของประเทศไทยด้านฝั่งทะเลอันดามัน ห่างจากกรุงเทพมหานคร 973 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 2,807.522 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,754,701 ไร่ (นับรวมพื้นที่ที่เป็นส่วนของน้ำทะเล) เป็นพื้นที่ติดต่อกับประเทศมาเลเซียตลอดแนวชายแดนทางบกยาวประมาณ 56 กิโลเมตร และพื้นที่ชายฝั่งติดฝั่งทะเลอันดามัน ยาวประมาณ 144.8 กิโลเมตร แบ่งเขตการปกครองแบ่งออกเป็น 7 อำเภอ ประกอบด้วย

1. อำเภอเมืองสตูล	5. อำเภอละงู
2. อำเภอกวนโดน	6. อำเภอท่าแพ
3. อำเภอกวนกาหลง	7. อำเภอมะนัง
4. อำเภอทุ่งหว้า	

ลักษณะภูมิประเทศ ทางทิศเหนือและทิศตะวันออกประกอบด้วยภูเขามากมาย สลับซับซ้อน โดยมีทิวเขานครศรีธรรมราชเป็นแนวแบ่งเขตจังหวัดสตูลกับจังหวัดสงขลา และทิวเขาสันกาลาคีรีแบ่งเขตประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย พื้นที่ค่อยๆ ลาดเอียงลงสู่ทะเลด้านตะวันตก มีภูเขาน้อยใหญ่อยู่กระจัดกระจายในตอนกลางและชายฝั่งตะวันตก ทิศใต้มีที่ราบแคบๆ ขนานไปกับชายฝั่งทะเล ถัดจากที่ราบลงไปเป็นป่าชายเลน น้ำเค็มขึ้นถึง มีป่าเสมหรือป่าโกงกางอยู่เป็นจำนวนมาก

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

จังหวัดสตูล เป็นจังหวัดที่มีขนาดเศรษฐกิจเล็กที่สุดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน โดยในปี พ.ศ. 2554 มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี มีมูลค่าเท่ากับ 33,951 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 เท่ากับ 4,015 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.41 มีรายได้ประชากรหรือผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว (GPP per Capita) ในปี พ.ศ. 2554 เท่ากับ 114,657 บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 ร้อยละ 12

¹ รายงานแผนพัฒนาจังหวัดสตูล (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัด ยังคงพึ่งพาภาคการเกษตรเป็นหลัก โดยในปี 2554 มีมูลค่าการผลิตเท่ากับ 17,214 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนโครงสร้างร้อยละ 50.70 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ร้อยละ 20.37 ซึ่งประกอบด้วย การผลิตสาขาเกษตรกรรมเป็นหลักโดยมีมูลค่าการผลิตหลักจากพืชเศรษฐกิจ เช่น ยางพารา และปาล์มน้ำมัน และการผลิตสาขาประมงที่มีมูลค่าการผลิตหลักมาจากกุ้งขาวและประมงทะเลน้ำลึก

ในส่วนของภาคนอกเกษตร มีมูลค่าการผลิต 16,737 ล้านบาท มีสัดส่วนโครงสร้างร้อยละ 49.30 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ร้อยละ 12.97 สาขาภาคนอกเกษตรที่สร้างรายได้ให้จังหวัด 5 ลำดับแรก ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม สาขาการขนส่ง ขยายปลีกฯ สาขาการศึกษา สาขาขนส่งฯ และสาขาการบริหารราชการแผ่นดินฯ ตามลำดับ

ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด อนุกรมใหม่ ตามราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต จังหวัดสตูล พ.ศ. 2550 - 2554

(หน่วย: ล้านบาท)

สาขา	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554p
ภาคเกษตร	11,703	12,466	11,229	15,121	17,214
สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ การป่าไม้	7,426	7,998	6,996	10,171	12,243
สาขาประมง	4,277	4,468	4,233	4,950	4,970
ภาคนอกเกษตร	13,228	12,423	13,571	14,815	16,737
สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	104	134	98	138	141
สาขาอุตสาหกรรม (การผลิต)	2,446	3,114	2,716	3,468	4,193
สาขาไฟฟ้า ก๊าซและการประปา	319	325	403	425	415
สาขาการก่อสร้าง	866	760	1,149	951	908
สาขาการขนส่ง ขยายปลีก การซ่อมแซม ยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	2,577	2,573	2,872	3,531	4,066
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	129	146	142	165	173
สาขาขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	1,798	973	1,493	1,207	1,697
สาขาตัวกลางทางการเงิน	1,081	585	578	649	697
สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	757	656	771	791	798
สาขาการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	1,162	1,033	1,085	1,192	1,292
สาขาการศึกษา	1,538	1,630	1,689	1,760	1,787
สาขาบริการด้านสุขภาพและงานสังคมฯ	295	319	391	357	379
สาขาการให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	145	162	172	163	180

ตารางที่ 1 : ผลผลิตทั้งหมดรวมจังหวัด อนุกรมใหม่ ตามราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต
จังหวัดสตูล พ.ศ. 2550 – 2554 (ต่อ)

(หน่วย: ล้านบาท)

สาขา	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554p
สาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	10	14	12	18	12
ผลผลิตทั้งหมดรวมจังหวัด (GPP)	24,931	24,889	24,800	29,936	33,951
ผลผลิตทั้งหมดรวมจังหวัดต่อหัว (บาท)	89,002	87,560	85,999	102,362	114,657
จำนวนประชากร (1,000 คน)	280	284	288	292	296

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดสตูล (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสตูล พ.ศ. 2558 – 2561, ฉบับนำเสนอสำนักงาน
ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 33, 46)

หมายเหตุ : p = ตัวเลขเบื้องต้น

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

จังหวัดสตูล มีพื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตร จำนวน 602,780.25 ไร่ คิดเป็น ร้อยละ 34.35 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด มีการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ² ได้แก่

ยางพารา มีพื้นที่ปลูกรวม 422,285.00 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 70.06 ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด โดยปลูกกระจายอยู่ทุกอำเภอ ให้ผลผลิตรวม 73,560.16 ตัน และสามารถทำรายได้ให้แก่จังหวัดมูลค่ารวม 6,474.975 ล้านบาท

ปาล์มน้ำมัน มีพื้นที่ปลูก 80,072 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 13.28 ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด มีพื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว 60,933 ไร่ ให้ผลผลิตรวม 146,743.91 ตัน สามารถทำรายได้ให้แก่จังหวัดมูลค่ารวม 649.027 ล้านบาท

ข้าวนาปี มีพื้นที่ปลูก 32,624.75 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 5.41 ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด มีผลผลิตข้าวเปลือกรวม 12,933.09 ตัน สามารถทำรายได้ให้กับจังหวัดมูลค่า 128.037 ล้านบาท

ไม้ผล เป็นสวนรายย่อยที่มีพื้นที่สวนขนาดเล็ก 1- 5 ไร่ มีพื้นที่ปลูกรวม 15,666.25 ไร่ มีพื้นที่ปลูกอยู่ทั่วไปทุกอำเภอ ชนิดไม้ผลที่นิยมปลูก ได้แก่ เงาะ ลองกอง มังคุด ทุเรียน และส้มโอ เป็นต้น ให้ผลผลิตรวม 10,839.85 ตัน คิดเป็นมูลค่า 222.174 ล้านบาท

ส่วนพืชอื่นๆ ได้แก่ มะพร้าว พืชไร่ เช่น สับปะรด อ้อยคั้นน้ำ และมันเทศ เป็นต้น พืชผัก เช่น แตงโม พริกขี้หนู แตงกวา ฟักทอง ฟักเขียว ตะไคร้ มะเขือยาว ถั่วฝักยาว ข้าวโพดหวาน ผักกวางตุ้ง ผักคะน้า และผักบุ้ง เป็นต้น และ พืชอื่นๆ เช่น สะตอ ไข่ และปทุมขนิ เป็นต้น มีพื้นที่ปลูกรวมทั้งสิ้นประมาณ 52,132 ไร่

² ตัวเลขสถิติการเกษตร อ้างอิงจาก แผนพัฒนาจังหวัดสตูล (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: หัวข้อการเกษตรกรรม, หน้า 16.

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน ที่มีกิจกรรมด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการทำการประมง แยกเป็นรายละเอียดดังนี้

การประมงทะเล มีมูลค่าผลผลิตทั้งหมด 2,796.74 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 35.19 ของรายได้สาขาการประมง ประกอบด้วย 2 กิจกรรม คือ การทำการประมงพาณิชย์ โดยในปี พ.ศ. 2554 มีเรือประมงจำนวน 369 ลำ มีผลผลิตทั้งหมด 83,394.05 ตัน มูลค่า 1,957.19 ล้านบาท และการทำการประมงพื้นบ้าน มีชุมชนชาวประมง 75 ชุมชน ในพื้นที่ 4 อำเภอ มีชาวประมง 3,653 ราย มีผลผลิตทั้งหมด 9,133.65 ตัน มูลค่า 1,957.15 ล้านบาท

การประมงน้ำจืด ครอบคลุมทุกอำเภอ ในปี พ.ศ. 2554 มีผลผลิต 1,110 ตัน คิดเป็นมูลค่า 53.36 ล้านบาท

การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สร้างรายได้ให้จังหวัด รวมทั้งหมด 5,149.90 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 64.81 ของรายได้สาขาการประมง ประกอบด้วย 2 กิจกรรมหลัก คือ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด มีเกษตรกร 2,362 ราย ผลผลิต 1,338.22 ตัน มูลค่า 59.05 ล้านบาท โดยอำเภอเมืองมีเกษตรกรมากที่สุด และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง แบ่งได้เป็น การเพาะเลี้ยงปลาน้ำกร่อย ประกอบด้วย การเลี้ยงและอนุบาลปลาน้ำกร่อย มีเกษตรกรจำนวน 1,823 ราย ผลผลิต 957.066 ตัน มูลค่า 191.43 ล้านบาท โดยอำเภอที่มีเกษตรกรมากที่สุด คือ อำเภอละงู และการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกุ้งขาวแวนนาไม มีเกษตรกร 445 ราย ผลผลิต 35,472.32 ตัน มูลค่า 4,682.35 ล้านบาท และมีการเพาะอนุบาลกุ้งทะเล มีผลผลิต 2,073 ล้านตัว มูลค่า 217.07 ล้านบาท³

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

ใน ปี พ.ศ. 2556 จังหวัดสตูล มีโรงงานอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ยอดรวมสะสม จำนวนทั้งสิ้น 302 โรงงาน เงินลงทุน 2,390.46 ล้านบาท แรงงาน 4,375 คน โดยจำแนกเป็นจำพวกโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 ได้ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 : จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม เงินทุน และคนงาน จังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2556*

จำพวกที่	จำนวนโรงงาน (แห่ง)	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
1	93	15.26	120
2	18	33.70	81
3	191	2,341.50	4,174
รวม	302	2,390.46	4,375

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสตูล (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำเสนอ

สำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 17)

หมายเหตุ: ข้อมูลถึงวันที่ 29 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2556

³ ตัวเลขสถิติการประมง อ้างอิงจาก แผนพัฒนาจังหวัดสตูล (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: หัวข้อการประมง, หน้า 15.

โรงงานส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองสตูลมากที่สุด จำนวน 109 โรง รองลงมาคือ อำเภอละงู จำนวน 70 โรง และอำเภอควนกาหลง จำนวน 40 โรง ตามลำดับ

โรงงานอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการในจังหวัดมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ อุตสาหกรรมการเกษตร (โรงสีข้าว) จำนวน 91 โรง อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ (แปรรูปไม้ยางพารา, วงกบ, ประตู, หน้าต่าง) จำนวน 33 โรง อุตสาหกรรมอาหาร (สกัดน้ำมันปาล์มดิบ อาหารทะเลบรรจุกระป๋อง, น้ำแข็ง) จำนวน 28 โรง อุตสาหกรรมยาง (ยางแผ่นผึ่งแห้งรมควัน ยางแท่งมาตรฐาน STR-5L, 20L) จำนวน 21 โรง และอุตสาหกรรมขนส่ง (ต่อและซ่อมเรือ ซ่อมรถยนต์/จักรยานยนต์) จำนวน 19 โรง ตามลำดับ

2.2.4 ศักยภาพด้านการค้าชายแดน

จังหวัดสตูล มีด่านศุลกากร 2 แห่ง คือ ด่านศุลกากรวังประจันและด่านศุลกากรสตูล มีมูลค่าการค้าชายแดนน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นภายในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ จากสถิติการค้าระหว่างประเทศจังหวัดสตูล มีสัดส่วนการค้าปรากฏดังนี้

ในปี พ.ศ.2550 - 2555 การค้าระหว่างประเทศของจังหวัดสตูล มีประเทศคู่ค้าสำคัญ คือ ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย มีทั้งการนำเข้า-ส่งออก และนำเข้าสินค้าจากประเทศจีน เนเธอร์แลนด์ ผ่านประเทศมาเลเซีย และอินโดนีเซีย โดยในปี พ.ศ. 2555 มีมูลค่าการค้ารวมทั้งปี 245.16 ล้านบาท ลดลงจากปี พ.ศ. 2554 เท่ากับ 201.86 ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 45.16 เนื่องจากการนำเข้าสินค้าที่สำคัญ คือ ส่วนประกอบเครื่องปัมน้ำมันปาล์มซึ่งเป็นสินค้าทุนที่มีมูลค่าสูง

ส่วนปี พ.ศ. 2556 การค้าระหว่างประเทศไทยของจังหวัดสตูล กับประเทศคู่ค้าสำคัญคือประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย มีทั้งการนำเข้า-ส่งออก ผ่านด่านท่ามะลิ และด่านวังประจัน ทั้งนี้ มูลค่าการค้าช่วง 3 ไตรมาสแรก ของปี 2556 มีมูลค่าเท่ากับ 176.02 ล้านบาท เปรียบเทียบกับช่วงระยะเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า พบว่ามีมูลค่าเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 8.25

ตารางที่ 3 : มูลค่าการค้าผ่านด่านศุลกากรในจังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2554 - 2556

(หน่วย: ล้านบาท)

การค้าชายแดน	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556 (ม.ค. - ส.ค.)
มูลค่าการค้ารวม	447.02	245.16	176.02
การนำเข้า	279.21	175.17	117.81
การส่งออก	167.81	69.99	58.21
ดุลการค้า	111.40	-105.18	-59.60
เปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า (Δ)	67.03	-201.86	13.42
ร้อยละ	17.64	-45.16	8.25

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดสตูล (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 20)

รายการสินค้าส่งออก - นำเข้าที่สำคัญของการค้าชายแดนผ่านด่านศุลกากร
ในจังหวัดสตูล แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 : รายการสินค้านำเข้า - ส่งออกผ่านด่านศุลกากรจังหวัดสตูล 10 อันดับแรก ปี พ.ศ. 2556*

ลำดับ ที่	รายการสินค้าส่งออก		รายการสินค้านำเข้า	
	รายการสินค้า	รวมมูลค่า (ล้านบาท)	รายการสินค้า	รวมมูลค่า (ล้านบาท)
1	หอมแดง	17.27	ส่วนประกอบเครื่องปั๊มน้ำมันปาล์ม	32.83
2	อิฐดินเผา	9.75	เรือบาสเก่าใช้แล้ว	28.44
3	กระเบื้องมุงหลังคา	7.84	กึ่งฝอยหมักเกลือ (วังประจัน)	13.09
4	กระเบื้องซีเมนต์กันฝน	5.05	กะปิ	10.85
5	เครื่องยนต์ฮอนด้า	0.95	ผ้าโสร่งปาเต๊ะ, เสื้อผ้า	7.00
6	กระเบื้องปูพื้นและ ทางเดิน	0.89	เครื่องยนต์และส่วนประกอบเครื่องยนต์ เก่า	4.94
7	หอยตลับมีชีวิต	0.86	แมงดาทะเล	3.22
8	แผ่นผ้าใยข่ม	0.55	ปูแสมแช่เกลือ	1.81
9	เครื่องยนต์ติดท้ายเรือ	0.49	ปลากะพงขาวแช่เย็น	1.50
10	เครื่องปั่นไฟแบบพกพา	0.41	แป้งข้าวสาลี	0.90

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดสตูล (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 20)

หมายเหตุ : (*) เป็นข้อมูลของช่วงเดือน มกราคม - สิงหาคม พ.ศ. 2556

2.2.5 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการ

จังหวัดสตูล มีศักยภาพในด้านการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เพราะมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ เป็นแหล่งสร้างรายได้ด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปี ดังแสดงข้อมูลในตารางที่ 5 ทั้งนี้ รายได้หลักมาจากการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ และหมู่เกาะใกล้เคียง

ตารางที่ 5 : สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้ ปี พ.ศ. 2549 - 2553

รายการสถิติ	ปี พ.ศ.				
	2549	2550	2551	2552	2553
รวมจำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	422,242	743,233	132,919	656,210	692,970
- นักท่องเที่ยวชาวไทย (คน)	357,529	698,521	99,156	627,584	659,459
- นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ (คน)	64,713	44,712	33,763	28,626	33,511
รายได้จากการท่องเที่ยว	836.74	1,798.20	n/a (1,949.24)	1,710.20	2,008.02

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดสตูล (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 22)

2.2.6 ศักยภาพด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

2.2.6.1 ประชากรและแรงงาน

จากผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรจังหวัดสตูล ในไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ. 2556 พบว่า จังหวัดสตูลมีผู้อยู่ในวัยทำงานหรืออายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 231,060 คน จำแนกเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงานปัจจุบัน 171,275 คน คิดเป็นร้อยละ 74.14 ของประชากรวัยแรงงานทั้งหมด ขณะที่ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ได้แก่ ผู้ทำงานบ้าน เรียนหนังสือ และอื่นๆ (เด็ก คนชรา ที่ไม่สามารถทำงานได้) มีจำนวน 59,750 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 25.86 ของประชากรวัยแรงงานทั้งหมด

ในกลุ่มผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 171,310 คน พบว่าเป็นผู้รอฤดูกาล จำนวน 35 คน และเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงานปัจจุบัน จำนวน 171,275 คน โดยจำแนกเป็นผู้มีงานทำ 170,557 คน ขณะที่เป็นผู้ว่างงาน 718 คน

ตารางที่ 6 : ประชากรจังหวัดสตูล จำแนกตามเพศและสถานภาพแรงงาน ไตรมาส 1 ปี พ.ศ. 2556

สถานภาพแรงงาน	รวม	ชาย	หญิง
ประชากรรวม	302,095	151,994	150,101
1. ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	231,060	115,272	115,788
1.1 ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	171,310	98,832	72,478
- ผู้มีงานทำ	170,557	98,171	72,386
- ผู้ว่างงาน	718	661	57
- กำลังแรงงานรอฤดูกาล	35	-	35
1.2 ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	59,750	16,440	43,310
- ทำงานบ้าน	22,344	248	22,096
- เรียนหนังสือ	13,174	5,284	7,890
- อื่นๆ	24,232	10,908	13,324
2. ประชากรอายุต่ำกว่า 15 ปี	71,035	36,722	34,313
อัตราการว่างงาน	0.67	0.60	0.07

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดสตูล (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 23)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

สำหรับผู้มีงานทำ 170,557 คน พบว่าทำงานในภาคเกษตรกรรม 87,172 คน คิดเป็นร้อยละ 51.10 ของผู้มีงานทำทั้งหมด และทำงานนอกภาคเกษตรกรรม จำนวน 83,385 คน คิดเป็นร้อยละ 48.90 ของผู้มีงานทำทั้งหมด

ธุรกิจนอกภาคเกษตรที่ผู้มีงานทำเข้าทำงานสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน มีจำนวน 30,239 คน (ร้อยละ 36.26 ของผู้ทำงานนอกภาคเกษตรทั้งหมด) สาขาการผลิต มีจำนวน 10,578 คน (ร้อยละ 12.69) สาขาการศึกษา มีจำนวน 8,612 คน (ร้อยละ 10.33) สาขากิจกรรมโรงแรมและอาหาร มีจำนวน 8,028 คน (ร้อยละ 9.63) และ สาขาการก่อสร้าง มีจำนวน 7,435 คน (ร้อยละ 8.92) ตามลำดับ โดยอาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด 5 อันดับแรก คือ

- 1) ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมง
- 2) พนักงานบริการและพนักงาน ในร้านค้า และตลาด
- 3) อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขายและการให้บริการ
- 4) ผู้ปฏิบัติงาน ด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจอื่นๆ
- 5) ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ

ที่เกี่ยวข้อง

2.2.6.2 การศึกษา

การศึกษาในระบบ มีโรงเรียนรวมทั้งสิ้น 221 แห่ง จำแนกเป็น โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา 162 แห่ง และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 จำนวน 12 แห่ง สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล 36 แห่ง สังกัดเทศบาลเมืองสตูล 4 แห่ง สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา 3 แห่ง โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน 2 แห่ง โรงเรียน ราชประชานุเคราะห์ 42 จังหวัดสตูล จำนวน 1 แห่ง และสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดสตูล 1 แห่ง

ในด้านคุณภาพการศึกษา พบว่าจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย ของจังหวัดเท่ากับ 9.2 ปี ซึ่งใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของประเทศ (9.1 ปี) แต่ค่าเฉลี่ย O - Net ม.3 ของจังหวัดเท่ากับร้อยละ 35.71 ซึ่งยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (ร้อยละ 50)

การศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสตูล (สนง.กศน.จังหวัดสตูล) เป็นสำนักงานบริการ ด้านการศึกษาในสังกัดราชการส่วนกลาง กระทรวงศึกษาธิการ มีสถานศึกษาที่ต้องส่งเสริมกำกับดูแล การปฏิบัติอยู่ในพื้นที่ ได้แก่ ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ 7 แห่ง มีแหล่งเรียนรู้ ห้องสมุดประชาชน 7 แห่ง และ กศน. ตำบล 36 แห่ง มีบุคลากรทั้งหมดรวม 135 คน ในปีการศึกษา 2556 มีนักศึกษาทั้งหมด 4,736 คน มีบุคลากรที่ปฏิบัติงานระดับจังหวัด รวม 24 คน ได้แก่ ผู้บริหาร 1 คน ศึกษาพิเศษ 1 คน ลูกจ้างประจำ 7 คน พนักงานราชการ 7 คน และจ้างเหมา บริการ 8 คน

2.2.6.3 การสาธารณสุข

จังหวัดสตูล มีสถานพยาบาลสาธารณสุขในสังกัดของรัฐรวม 66 แห่ง ประกอบด้วย โรงพยาบาลทั่วไปขนาด 186 เตียง จำนวน 1 แห่ง โรงพยาบาลชุมชนขนาด 60 เตียง จำนวน 1 แห่ง ขนาด 30 เตียง จำนวน 4 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 54 แห่ง ศูนย์สุขภาพชุมชนเมือง 2 แห่ง ศูนย์สุขภาพชุมชน 3 แห่ง และหน่วยควบคุมโรคติดต่อ จำนวน 1 แห่ง และมีสถานพยาบาลภาคเอกชน คือ คลินิกต่างๆ รวม 62 แห่ง ร้านขายยา 52 แห่ง และร้านขายยา แผนโบราณอีก 11 แห่ง

ในด้านบุคลากรด้านสาธารณสุข จากสถานบริการภาครัฐ มีบุคลากรแพทย์ จำนวน 69 คน คิดเป็นอัตราแพทย์ต่อประชากร เท่ากับ 1 : 4,408 คน มีทันตแพทย์ 30 คน (อัตราต่อประชากร 1 : 10,138 คน) เกษีกร 39 คน (อัตราต่อประชากร 1 : 7,799 คน) และมี พยาบาล 658 คน (อัตราต่อประชากร 1 : 462 คน)

ทั้งนี้ พบว่าโรงพยาบาลของรัฐในจังหวัดสตูลที่มีคุณภาพมาตรฐานตามกำหนด (HA) เท่ากับร้อยละ 66.67 ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศมาก แต่การคัดกรองผู้ป่วยเบาหวานและผู้ป่วยความดันโลหิตสูงตลอดจนการควบคุมระดับน้ำตาลและความดัน และการดูแลรักษาผู้ป่วยเบาหวานและความดันโลหิตสูง ยังมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ

2.2.6.4 ปัญหาอาชญากรรม และยาเสพติด

จังหวัดสตูล ได้ดำเนินการตามมาตรการรักษาความสงบเรียบร้อยและสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดทั้งได้รณรงค์ในการป้องกันบรรเทาและปราบปรามยาเสพติดและแหล่งอบายมุขต่างๆ โดยการร่วมมือทั้งของฝ่ายตำรวจ ทหาร ฝ่ายปกครองและชุมชน ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบจำนวนคดีในกลุ่มคดีอาญา 5 กลุ่ม ในช่วงปี พ.ศ. 2555 – 2556 พบว่า มีจำนวนคดีประเภทประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย เพศ และทรัพย์สินลดลงอย่างชัดเจน แต่คดีประเภทคดีอาญาที่น่าสนใจ (เช่น คดีโจรกรรมรถจักรยานยนต์ รถยนต์ เครื่องมือเกษตร และอื่นๆ รวมถึงคดีข่มขืน ฉ้อโกง) ยังคงมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นและมีสัดส่วนการจับกุมผู้กระทำความผิดได้น้อยราย รวมไปถึงคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหายด้วย

ตารางที่ 7 : สถิติคดีอาญา 5 กลุ่มของจังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2555 – 2556

ประเภทความผิด	จำนวนคดี (คดี)				ความเปลี่ยนแปลง	
	ปี 2555 (ตค. 54 – กย. 55)		ปี 2556 (ตค. 55 – กย. 56)		+/-	ร้อยละ
	แจ้ง	จับ	แจ้ง	จับ		
1. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	39	26	40	23	+1	57.5
2. คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ	159	101	109	70	-50	64.22
3. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	216	112	214	113	-2	52.8
4. คดีอาญาที่น่าสนใจ	80	29	97	22	+17	22.68
5. คดีรัฐเป็นผู้เสียหาย	2,026	2,522	3,071	3,495	+1,045	-

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดสตูล (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดสตูล (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 49)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

จากสัดส่วนคดียาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดสตูล ช่วงปี พ.ศ. 2553 - 2556 พบว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดสตูลยังคงมีความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง พบสถิติการจับกุมมากขึ้น และพบว่ายาบ้ายังคงเป็นยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดมากที่สุด ผู้เสพยาใหม่ในพื้นที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ผู้เสพยาเก่าที่เป็นเด็กและเยาวชนได้ผันตัวไปเป็นผู้ค้ารายย่อยในพื้นที่ซึ่งมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ในส่วนของคนในชุมชนส่วนใหญ่ยังเห็นว่า ผู้เสพ/ผู้ติดในชุมชนเป็นปัญหาเฉพาะแต่ละครอบครัวมากกว่าที่จะมองว่าเป็นปัญหาของชุมชน อย่างไรก็ตามจากกล่าวได้ว่า ความรุนแรงของสถานการณ์ปัญหายาเสพติดยังคงเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมในชุมชน อาทิ ความเป็นอยู่ อาชีพของประชากรในพื้นที่ และความเป็นอยู่ในชุมชน

ตารางที่ 8 : สัดส่วนคดียาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2553 - 2556

ปี พ.ศ.	จำนวนประชากร ทั้งจังหวัด (คน)	จำนวนคดี ยาเสพติด (คดี)	สัดส่วนคดีต่อประชากร (ร้อยละ)
2553	297,163	966	0.325
2554	301,467	1,183	0.392
2555	305,880	1,619	0.529
2556	308,887	2,741	0.887

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดสตูล (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสตูล (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 50)

2.2.7 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.7.1 ทรัพยากรน้ำ

แหล่งน้ำผิวดินตามธรรมชาติ จังหวัดสตูลมีแหล่งน้ำ รวมจำนวน 1,046 แห่ง ประกอบด้วยแหล่งน้ำสาธารณะ 199 แห่ง แหล่งน้ำในพื้นที่เอกชน 776 แห่ง และแหล่งน้ำอื่นๆ จำนวน 71 แห่ง แหล่งน้ำที่สำคัญ ได้แก่ คลองละงู คลองมาบัง คลองบาราเกตุ คลองลำโลนน้อย คลองท่าจีน

แหล่งน้ำชลประทาน ประกอบด้วยโครงการชลประทานขนาดกลาง โครงการชลประทานขนาดเล็ก ศูนย์บริการเกษตรเคลื่อนที่ และโครงการขุดลอกหนองน้ำและคลองธรรมชาติ ทั้งนี้ มีทั้งโครงการที่ยังอยู่ในการดูแลรับผิดชอบของโครงการชลประทานสตูล และโครงการที่ได้ถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่นรับผิดชอบไปดำเนินการแล้ว ซึ่งโครงการชลประทาน ที่ก่อสร้างแล้วเสร็จในจังหวัดสตูล ได้แก่

- โครงการชลประทานขนาดกลาง จำนวน 3 โครงการ ได้แก่ โครงการฝายคลองตุน โครงการประตูระบายน้ำบาโรย และโครงการฝายคลองท่าแพ รวมพื้นที่ชลประทาน 47,910 ไร่
- โครงการชลประทานขนาดเล็ก โครงการชลประทานสตูล ดำเนินการพัฒนาแหล่งน้ำในจังหวัดสตูล โดยดำเนินการก่อสร้างโครงการชลประทานขนาดเล็กเพื่อเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้แก่เกษตรกร กระทั่งถึงสิ้นปีงบประมาณ 2555 จำนวน 75 โครงการ มีพื้นที่รับประโยชน์ ประมาณ 50,900 ไร่
- ศูนย์บริการเกษตรเคลื่อนที่ จำนวน 37 โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ ประมาณ 17,950 ไร่
- โครงการขุดลอกหนองน้ำและคลองธรรมชาติ จำนวน 71 โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ ประมาณ 4,500 ไร่
- โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (พรด.) จำนวน 6 โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ ประมาณ 3,000 ไร่
- โครงการป้องกันตนเองชายแดนไทย-มาเลเซีย (ปชต.) จำนวน 14 โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ ประมาณ 7,950 ไร่
- สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า จำนวน 6 โครงการ สามารถช่วยเหลือพื้นที่การเกษตรประมาณ 7,250 ไร่

2.2.7.2 ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดสตูล มีสภาพป่าที่มีความหลากหลายทั้งป่าบกและป่าชายเลน โดยมีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน 1,259.48 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 787,176 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 50.81 ของพื้นที่จังหวัด (คิดจากเนื้อที่จังหวัด 2,478.98 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,549,363 ไร่ โดยพื้นที่ดังกล่าวไม่นับรวมพื้นที่ที่เป็นส่วนของน้ำทะเล) แบ่งออกเป็น

- ป่าบก เนื้อที่จำนวน 912.27 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 570,169 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 36.80 ของพื้นที่จังหวัด

- ป่าชายเลน เนื้อที่จำนวน 347.21 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 217,007 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 14.01 ของพื้นที่จังหวัด สามารถพบได้ในเขตอำเภอที่ติดชายฝั่งทะเล ได้แก่ อำเภอทุ่งหว้า อำเภอลง อำเภอนาทม และอำเภอเมือง

มีพื้นที่ป่าไม้จากการสงวนป่าแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

- ป่าสงวนแห่งชาติ มีจำนวน 18 ป่า เนื้อที่ประมาณ 729,981 ไร่ (รวมพื้นที่ทับซ้อนอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า) แบ่งออกเป็น ป่าสงวนเพื่อการอนุรักษ์ Zone C เนื้อที่ประมาณ 370,842 ไร่ และป่าสงวนเพื่อเศรษฐกิจ Zone E เนื้อที่ประมาณ 359,139 ไร่

- อุทยานแห่งชาติ จำนวน 3 แห่ง เนื้อที่รวม 1,241,406.25 ไร่ แบ่งเป็น พื้นที่บกเนื้อที่ประมาณ 304,693.75 ไร่ และพื้นที่น้ำ เนื้อที่ประมาณ 936,712.50 ไร่ อุทยานแห่งชาติ 3 แห่งนี้ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติทะเลบัน (เนื้อที่ 196 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 122,500 ไร่) อุทยานแห่งชาติตะรุเตา (เนื้อที่ 1,490 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 931,250 ไร่) และอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา (เนื้อที่ในส่วนจังหวัดสตูลมีประมาณ 187,656.25 ไร่)

- วนอุทยาน จำนวน 1 แห่ง เนื้อที่ 17.72 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 11,077.25 ไร่ คือ วนอุทยานธารสวรรค์ อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอควนกาหลง

- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด (มีเนื้อที่อยู่ในส่วนท้องที่จังหวัดสตูลประมาณ 88,250 ไร่) และ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนงาช้าง (มีเนื้อที่อยู่ในส่วนท้องที่จังหวัดสตูล ประมาณ 49,243 ไร่)

- เขตห้ามล่าสัตว์ป่า จำนวน 1 แห่ง เนื้อที่ 20.43 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 12,770 ไร่ ได้แก่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองปลักพระยาและเขาระยาบังสา (พื้นที่เป็นภูเขา 12,500 ไร่ พื้นที่เป็นหนองน้ำ 270 ไร่)

ปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้ พบว่าพื้นที่ป่ามีแนวโน้มลดลงเท่ากับร้อยละ 23.58 (ในปี พ.ศ.2547-2551) ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศมาก (ร้อยละ 2.26) เนื่องจากพื้นที่ป่ามีแนวโน้มถูกบุกรุกเพื่อปลูกยางพารา สร้างสิ่งปลูกสร้าง เพื่อเป็นที่อยู่อาศัย และประกอบธุรกิจท่องเที่ยวมากขึ้น จากข้อมูลการตรวจปราบปรามการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ในรอบปีงบประมาณ พ.ศ.2555 มีคดีการบุกรุกป่าเกิดขึ้นทั้งหมด 209 คดี มีการตรวจยึดพื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุกในเขตอุทยานได้ 128 คดี

2.2.7.3 ทรัพยากรแร่ธาตุ

สภาพทางธรณีวิทยาของจังหวัดสตูล มีชั้นหินที่อายุแตกต่างกันหลายยุค ทำให้มีการพบแหล่งแร่และแร่ที่สำคัญหลายชนิดด้วยกัน เช่น แร่แบไรต์พบบริเวณอำเภอทุ่งหว้า และอำเภอควนกาหลง แร่พลวงพบบริเวณอำเภอควนกาหลง และอำเภอละงู แร่ดีบุกพบบริเวณควนโดนและอำเภอควนกาหลง นอกจากนั้นยังพบแร่อื่นๆ อีกหลาย ชนิด เช่น ถ่านหิน หินปูน และวุลแฟรม เป็นต้น

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“สตูลเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศชั้นนำของภาคใต้ เศรษฐกิจมั่นคง สังคมมีคุณภาพ”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นและกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน
- 2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ป้องกัน และการใช้ประโยชน์

ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

- 3) พัฒนาศักยภาพของชุมชน บุคลากร และผู้ประกอบการท่องเที่ยว
- 4) ส่งเสริมการตลาด ประชาสัมพันธ์ และสร้างความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นรายได้จากการท่องเที่ยว
- 2) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/สถานประกอบการที่ได้มาตรฐาน
- 3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว
- 4) ร้อยละการเพิ่มขึ้นของพื้นที่สีเขียว
- 5) จำนวนภาคีเครือข่าย ชุมชนและประชาชน ที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์

ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2. การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิตและมูลค่าสินค้าเกษตร

เป้าประสงค์

1) เกษตรกรได้รับบริการความรู้เทคโนโลยีด้านการเกษตรอย่างทั่วถึง มีการรวมกลุ่มเพื่อการบริหารจัดการอย่างเหมาะสม นำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดี

2) สินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด ได้รับการพัฒนาระบบการผลิตและมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- 3) มีระบบตลาดการเกษตร เพื่อรองรับผลผลิตและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมเกษตร

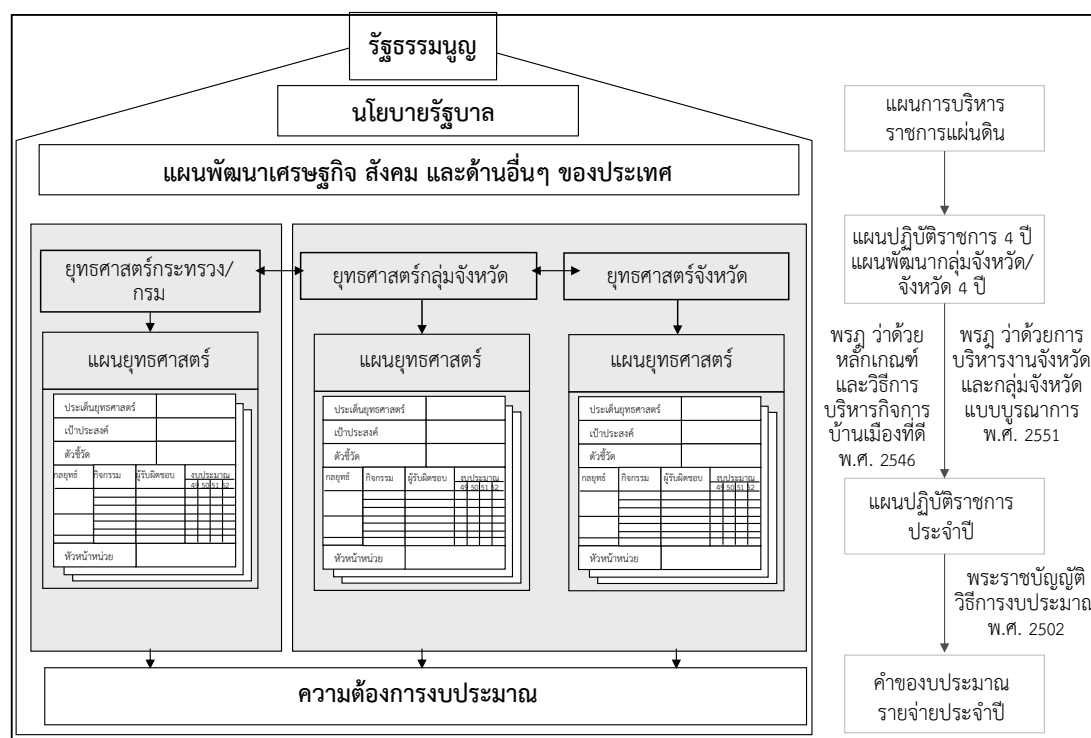
	<p>กลยุทธ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) พัฒนาเกษตรกร ด้านองค์ความรู้และเทคโนโลยี 2) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืช ประมง ปศุสัตว์ ให้เหมาะสมกับพื้นที่
โดยใช้ระบบ Zoning	
	<ol style="list-style-type: none"> 3) แปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล 4) เสริมสร้างระบบตลาดการเกษตร เพื่อบริการรับผลผลิตและเชื่อมโยง
อุตสาหกรรมเกษตร	
	<p>ตัวชี้วัด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) จำนวนเกษตรกรที่เป็น Smart farmer 2) จำนวนแปลง/ฟาร์ม และสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน
ปลอดภัย	
	<ol style="list-style-type: none"> 3) จำนวนชนิดสินค้าที่มีการพัฒนาตามนโยบายเขตเกษตรเศรษฐกิจ (Zoning) 4) จำนวนผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้นจากยางพาราที่ได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่า 5) จำนวนแหล่งรวบรวมสินค้าด้านการเกษตรที่ได้มาตรฐาน
	<p>3. การเข้าถึงบริการภาครัฐและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน</p>
	<p>เป้าประสงค์</p>
	<p>ประชาชนได้รับบริการสุขภาพทั่วถึง การศึกษามีมาตรฐาน แรงงานมีฝีมือ</p>
และชุมชนเข้มแข็ง	
	<p>กลยุทธ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) เพิ่มประสิทธิภาพระบบสวัสดิการและการคุ้มครองทางสังคม 2) พัฒนาคุณภาพการศึกษาของนักเรียนให้ได้มาตรฐานตามหลักสูตร 3) ส่งเสริมอาชีพ พัฒนาศักยภาพและยกระดับฝีมือแรงงาน 4) ส่งเสริมและพัฒนาการมีสุขภาพดี 5) ขยายความคุ้มครองการประกันสังคมเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิต 6) เสริมสร้างความมั่นคงชายแดน 7) เพิ่มประสิทธิภาพด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด 8) เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการภาครัฐ
	<p>ตัวชี้วัด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) รายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้น 71,034 บาท/คน/ปี 2) ร้อยละของค่าเฉลี่ย O-net ของนักเรียน ม. 3 เพิ่มขึ้น ร้อยละ 12 3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแรงงานที่ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ ร้อยละ 10 4) จำนวนคนพิการและผู้สูงอายุที่ได้รับการส่งเสริมด้านอาชีพ 2,160 คน
(จาก 5,960 คน)	
	<ol style="list-style-type: none"> 5) ร้อยละของผู้ป่วยเบาหวานที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ดี ร้อยละ 70 6) ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่ควบคุมความดันโลหิตได้ดี ร้อยละ 70 7) ร้อยละของสถานบริการสุขภาพมีคุณภาพมาตรฐานที่กำหนด ร้อยละ 100

- 8) ร้อยละของหมู่บ้านที่ผ่านเกณฑ์หมู่บ้านจัดการสุขภาพ ร้อยละ 100
- 9) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ขึ้นทะเบียนประกันสังคม ร้อยละ 20
- 10) จำนวนหมู่บ้านที่ได้รับการเสริมสร้างศักยภาพด้านการรักษาความมั่นคง
- 279 หมู่บ้าน
- 11) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ถูกจับกุมดำเนินคดียาเสพติดที่สำคัญ ร้อยละ 5

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น หนึ่งในกรอบแนวคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วย ความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายรวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้⁴

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครอง ทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็ง ให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาค และตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียได้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนา ขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุน ความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการ แบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไก การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาส เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนา ประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

⁴ สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

ตารางที่ 9 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาพดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตรวม ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมาย และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนด ประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลัก ดังนี้

(1) **ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม** ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถ ในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วน สามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่าง มีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วม และตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) **ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทย ให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริม การเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) **ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน** ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคง ด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับ ระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) **ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) **ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม** ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทาง เศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงาน ไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) **ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและ สังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทาง ธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ และ 9 ตัวชี้วัดของจังหวัดสตูล กับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสตูล
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเข้าถึงบริการภาครัฐและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเข้าถึงบริการภาครัฐและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิตและมูลค่าสินค้าเกษตร
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่สอดคล้อง-
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในด้านการพัฒนาคุณภาพสังคม การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่ยังไม่มีการวางยุทธศาสตร์รองรับการส่งเสริมการสร้างคามเชื่อมโยงในภูมิภาค

ตารางที่ 11 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดสตูล
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ถูกจับกุมดำเนินคดียาเสพติดที่สำคัญ - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ขึ้นทะเบียนประกันสังคม
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละของค่าเฉลี่ย O - net ของนักเรียน ม. 3 เพิ่มขึ้น - จำนวนคนพิการและผู้สูงอายุที่ได้รับการส่งเสริมด้านอาชีพ - ร้อยละของผู้ป่วยเบาหวานที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ดี - ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่ควบคุมความดันโลหิตได้ดี - ร้อยละของสถานบริการสุขภาพมีคุณภาพมาตรฐานที่กำหนด
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลผลิตภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ขึ้นทะเบียนประกันสังคม - อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	- ไม่มีตัวชี้วัดที่สอดคล้อง-

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในด้านเศรษฐกิจ สัดส่วนแรงงานที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และการลดลงของอัตราการเกิดโรคต่างๆ แต่ไม่มีตัวชี้วัดด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สโร.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อบู๊ตการเป็น “Smart Province” เนื่องด้วยความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่เป็นสำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูล การให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนี้นั้น นอกจากจะทำการศึกษาลักษณะที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายก ดังที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายก มีกรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

- (1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น
(P : Gross Province Product)
  - การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
  - การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
  - คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น
- (2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น
(I : Per Capita Income)
  - ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
  - การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
  - การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
  - จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
  - จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

(3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(D : Distribution of Income)

เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด

- ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบลสหกรณ์
- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกันระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัด

และภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

(4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(H : Gross Happiness Index)

- สุขภาพแข็งแรง
- มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
- ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
- ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
- มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
- มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
- ไม่มีหนี้สิน
- มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
- มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
- มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
- ไม่มีความผิด
- ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น
- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
- ได้รับการคุ้มครองรักษาสิทธิ
- มีจิตอาสา
- เลี้ยงลูกได้ดี
- ครอบครัวอบอุ่น
- จิตใจเบิกบาน

(5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง

(E : Government Expense)

- บุคลากร
- มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
- ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
- ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
- ลดการเดินทาง

- ลดเวลาการปฏิบัติ
- ทำงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
- ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญหาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : Knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐบาลสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องถิ่นและชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันท่วงทีต่อการช่วยเหลือลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมๆกับการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาคั้งนี้ จะหมายถึงความรวมถึงการยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่นำอยู่ร่วมกัน

การกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดที่ปรากฏในภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอเป็นตัวอย่างเป็นตัวอย่างไว้มากนัก เนื่องจากแต่ละจังหวัดมุ่งเน้นจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาและโครงการ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานทั่วไป ที่เน้นเชิงปริมาณหรือในบางตัวชี้วัดอาจวัดได้ยากทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่ที่ปรึกษาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้นและเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดชุดที่ 1 เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

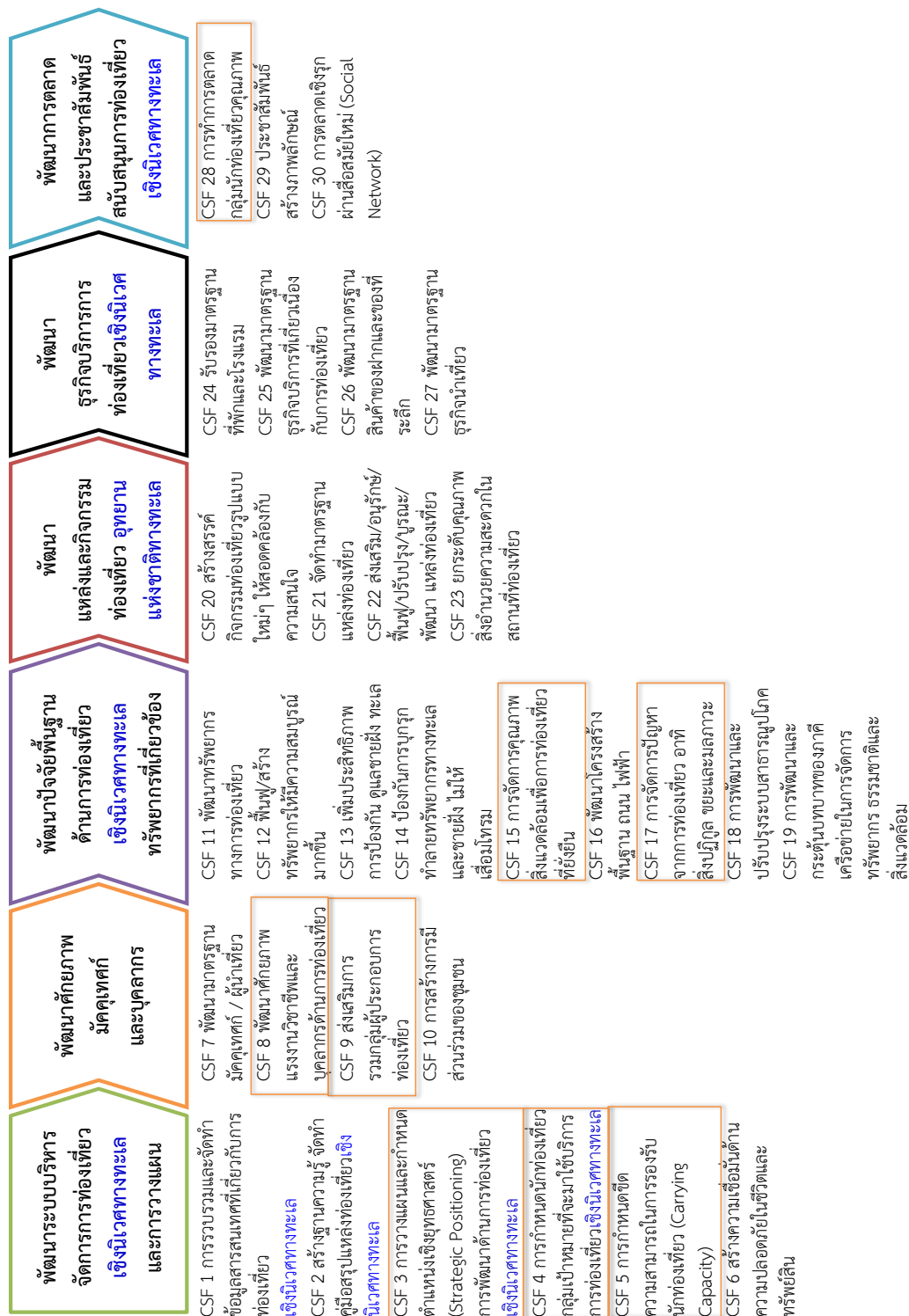
3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล”

ตารางที่ 12 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สาขาสถิติทางการ เศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	เศรษฐกิจ -> การท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล
สรุปเหตุผลสนับสนุน โดยในปี 2555 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 5,332.02 ล้านบาท สร้างรายได้เป็นอันดับสองของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ ชายแดน รองมาจากจังหวัดสงขลา โดยขยายตัวต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2552 หรือจนถึงปัจจุบัน ซึ่งรายได้หลักมาจากการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ และหมู่เกาะใกล้เคียง		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : Product Champion “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล”

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล”

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล และการวางแผน						
CSF 3 การวางแผนและกำหนด ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) การพัฒนาด้านการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล	KPI 3.1 จำนวนอุทยานแห่งชาติทางทะเล 3 แห่ง	Data 3.1.1 จำนวนอุทยานแห่งชาติ	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมอุทยานแห่งชาติ
		Data 3.1.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล
		Data 3.1.3 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ โบราณคดีและศิลปวัฒนธรรม	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล
CFS 4 การกำหนดนักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมายที่จะมาใช้ บริการการท่องเที่ยวเชิง นิเวศทางทะเล	KPI 4.1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นของไทย และต่างชาติ	Data 4.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล
		Data 4.2.2 รายได้จากการท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล
CSF 5 การกำหนดขีด ความสามารถในการ รองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 5.1 เพิ่มจำนวนมัคคุเทศก์ที่จดทะเบียน แล้วให้เพียงพอกับปริมาณ นักท่องเที่ยว โดยเฉพาะฤดูกาล ท่องเที่ยวอุทยานทางทะเล	Data 5.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์ที่จดทะเบียน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ กรมการท่องเที่ยว
		Data 5.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น (ของชุมชน)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวในเวศทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 5.1.3 จำนวนผู้ประกอบการการท่องเที่ยว : โรงแรม/ บริษัททัวร์/ร้านอาหาร	มี	สำรวจ/ ทะเบียน	รายปี	ที่ทำการปกครองจังหวัดสตูล/ สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล/ ชมรมโรงแรมจังหวัดสตูล
		Data 5.1.4 จำนวนกลุ่ม/ชมรม ที่สนับสนุนกิจกรรม ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว จังหวัดสตูล
	KPI 5.2 เพิ่มปริมาณเรือ (ที่ได้มาตรฐาน) ให้เพียงพอกับจำนวนนักท่องเที่ยว	Data 5.2.1 จำนวนเรือที่จดทะเบียน	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมเจ้าท่า
		Data 5.2.2 จำนวนสมาคม/ชมรม/กลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมการท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	อบจ./ทม./ทต./อบต.
VC 2 : พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากร						
CSF 8 พัฒนาศักยภาพแรงงาน วิชาชีพและบุคลากร ด้านการท่องเที่ยว	KPI 8.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมัคคุเทศก์ ใช้ภาษาตรงกับนักท่องเที่ยว	Data 8.1.1 ร้อยละของบุคลากรที่มีความรู้ด้านการท่องเที่ยว (ภาษาอังกฤษ ภาษามลายู)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล
		Data 8.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์อาสา (จากกลุ่มชุมชน/ กลุ่มเยาวชน หรือ อื่นๆ)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวนิเวศทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 8.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพนักงานบริการ ธุรกิจท่องเที่ยวได้รับการฝึกอบรม หลักสูตรบริหารจัดการด้านการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ได้มาตรฐาน	Data 8.2.1 จำนวนบุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรม ด้านการท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล
		Data 8.2.2 จำนวนแผนงาน/กิจกรรมในการฝึกอบรม บุคลากรด้านการท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล/ชมรมท่องเที่ยว จังหวัดสตูล
CFS 9 ส่งเสริมการรวมกลุ่มของ ผู้ประกอบการท่องเที่ยว	KPI 9.1 จัดให้มีชมรมสมาคมธุรกิจท่องเที่ยว ในทุกสาขาบริการ	Data 9.1.1 จำนวนชมรมสมาคมธุรกิจท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว จังหวัดสตูล
	KPI 9.2 ทุกธุรกิจบริการต้องได้รับการตรวจ ประเมิน	Data 9.2.1 จำนวนสถานประกอบการ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว จังหวัดสตูล
VC 3 : พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง						
CSF 15 การจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมเพื่อการ ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	KPI 15.1 ร้อยละที่เพิ่มของเจ้าหน้าที่ในการ ตรวจสอบ	Data 15.1.1 จำนวนเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ	มี	สำรวจ	รายปี	อบต.
		Data 15.1.2 ร้อยละของเป้าหมายการตรวจสอบ	มี	สำรวจ	รายปี	อบต.

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 15.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นในการปรับปรุง ภูมิทัศน์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เชิงนิเวศน์ได้มาตรฐาน	Data 15.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล
		Data 15.2.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีมาตรฐาน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล
	KPI 15.3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจัดเจ้าหน้าที่ ที่ตรวจตราแหล่งท่องเที่ยว	Data 15.3.1 จุดตรวจในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	กองกำกับการตำรวจภูธร จังหวัดสตูล
		Data 15.3.2 จำนวนคดีที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	กองกำกับการตำรวจภูธร จังหวัดสตูล
		Data 15.3.3 จำนวนกล้อง CCTV ในแหล่งท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	กองกำกับการตำรวจภูธร จังหวัดสตูล
		Data 15.3.4 จำนวนโครงการ/แผนงานในการป้องกันและ รักษาความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	กองกำกับการตำรวจภูธร จังหวัดสตูล
		Data 15.3.5 จำนวนอุบัติเหตุ/อุบัติภัยที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	กองกำกับการตำรวจภูธร จังหวัดสตูล
		Data 15.3.6 จำนวนป้ายแจ้งเตือนภัยที่อาจเกิดกับนักท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล
		Data 15.3.7 จำนวนสถานพยาบาล/โรงพยาบาล	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดสตูล

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวนิเวศทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CFS 17 การจัดการปัญหาจากการ ท่องเที่ยว อาทิ สิ่งปฏิกูล ขยะและมลภาวะ	KPI 17.1 ระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่ครบ ทุกแหล่งท่องเที่ยว	Data 17.1.1 ปริมาณขยะมูลฝอย	มี	ทะเบียน	รายปี	อบจ./ทม./ทต./อบต.
		Data 17.1.2 ระบบกำจัดขยะมูลฝอย	มี	ทะเบียน	รายปี	อบจ./ทม./ทต./อบต.
VC 6 : พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ สนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล						
CSF 28 การทำการตลาดกลุ่ม นักท่องเที่ยวคุณภาพ	KPI 28.1 ข้อมูลท่องเที่ยวจังหวัดที่ได้รับข้อมูล ข้อกำหนดในการท่องเที่ยว	Data 28.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล
		Data 28.1.2 จำนวนท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล
		Data 28.1.3 จำนวนเส้นทางเชื่อมโยงเรื่องราวการท่องเที่ยว สตูล	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล
	KPI 28.2 หน่วยงานภาครัฐและธุรกิจท่องเที่ยว เอกชนต้องได้รับข้อมูลในการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อสื่อสารกับ นักท่องเที่ยวทุกคนในข้อปฏิบัติ อย่างเคร่งครัด	Data 28.2.1 จำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล
		Data 28.2.2 จำนวนผู้ประกอบการการท่องเที่ยว : โรงแรม/ บริษัททัวร์/ร้านอาหาร	มี	ทะเบียน	รายปี	ที่ทำการปกครองจังหวัดสตูล/ สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล/ ชมรมโรงแรมจังหวัดสตูล
		Data 28.2.3 จำนวนสื่อเผยแพร่การท่องเที่ยวของจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวนิเวศทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 28.2.4 จำนวนศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล
	KPI 28.3 คัดเลือกบริษัทจัดการท่องเที่ยวเฉพาะ ตลาดท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	Data 28.3.1 จำนวนกิจกรรมที่โดดเด่นหรือเป็นสัญลักษณ์	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล
		Data 28.3.2 จำนวนบริษัทจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล
	KPI 28.4 จัดสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยว ผ่านศูนย์บริการ/ช่วยเหลือ นักท่องเที่ยวและทาง Social Network	Data 28.4.1 จำนวนช่องทางที่เผยแพร่สถานที่ท่องเที่ยว/ กิจกรรมการท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสตูล
		Data 28.4.2 ความถี่ในการประชาสัมพันธ์	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ประชาสัมพันธ์จังหวัด สตูล
		Data 28.4.3 ประเภทสินค้า/ของที่ระลึกจากแหล่งท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดสตูล

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวนิเวศทางทะเล”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Product Champion : การท่องเที่ยวนิเวศทางทะเล) มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจำเ็นรวมทั้งสิ้น 42 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บครบถ้วนจำนวน 42 รายการ และได้มีการกำหนดและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บเรียบร้อยแล้ว ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 14 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวนิเวศทางทะเล”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ(%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(3 CSFs, 4 KPIs)	(2 CSFs, 4 KPIs)	(2 CSFs, 4 KPIs)	-	-	(1 CSF, 3 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	42 (100%)	11	6	13	-	-	12
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	-	-	-	-	-	-	-
รวม	42 (100%)	11	6	13	-	-	12

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิตและมูลค่าสินค้าเกษตร

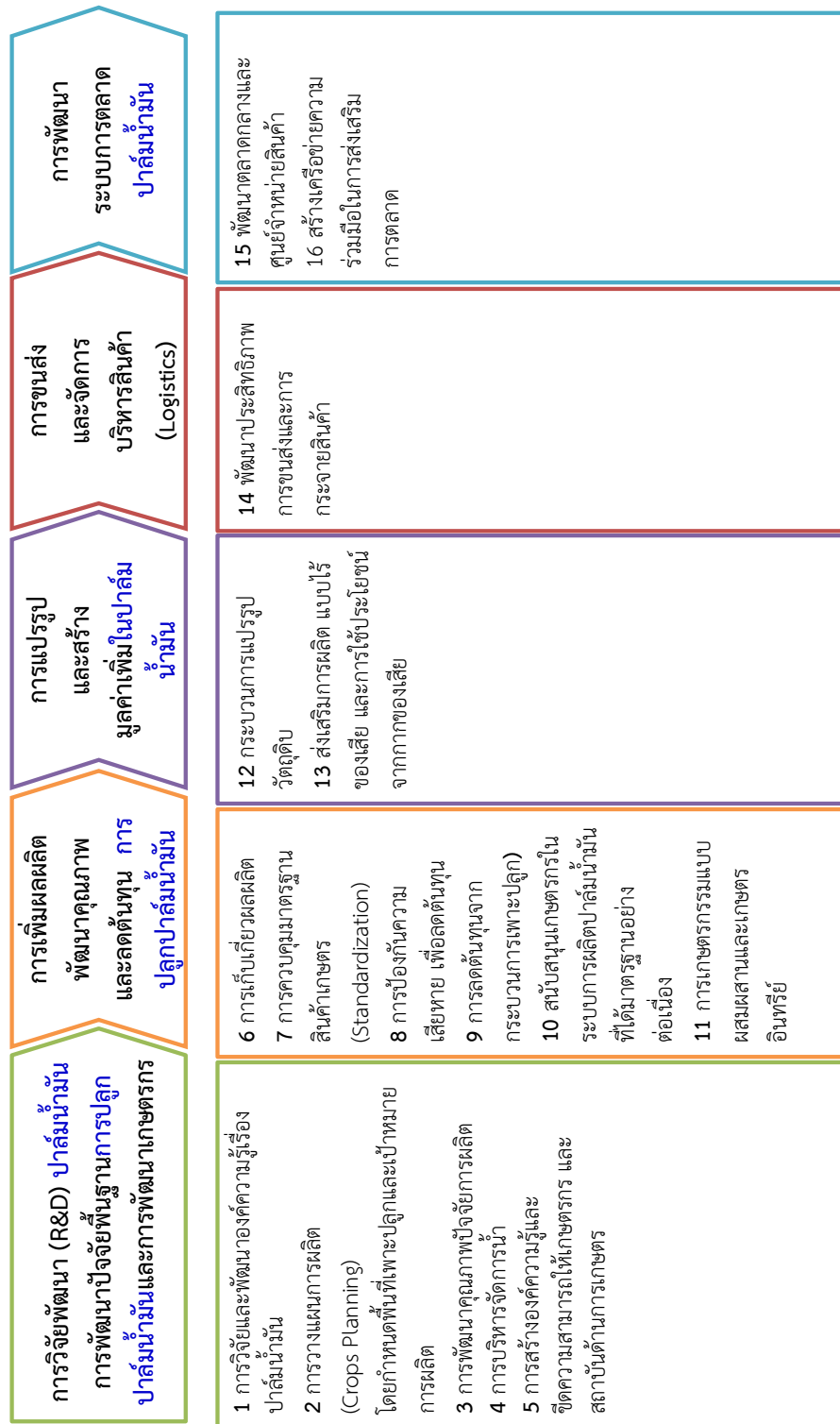
3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ปาล์มน้ำมัน” และ “ยางพารา”

ตารางที่ 15 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สาขาสถิติทางการ เศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การเพิ่มประสิทธิภาพด้าน การผลิตและมูลค่าสินค้าเกษตร	เศรษฐกิจ -> เกษตร	- ปาล์มน้ำมัน - ยางพารา
สรุปเหตุผลสนับสนุน โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัด ยังคงพึ่งพาภาคการเกษตรเป็นหลัก โดยมูลค่าการผลิตหลักมาจากกุ้ง และประมงทะเลน้ำลึก รองลงมาเป็นการผลิตภาคการเกษตร ร้อยละ 18.2 จากพืชเศรษฐกิจหลักคือ ยางพารา และปาล์มน้ำมัน		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : Product Champion “ปาล์มน้ำมัน”

3.2.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
VC 1 : การวิจัยพัฒนา (R&D) ปาล์มน้ำมัน การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานการปลูกปาล์มน้ำมันและการพัฒนาเกษตรกร						
CSF 1 การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ เรื่องปาล์มน้ำมัน	KPI 1.1 จำนวนการทำวิจัยและพัฒนา องค์ความรู้เรื่องปาล์มน้ำมัน โดยสถาบันการศึกษาทำการ สนับสนุน	Data 1.1.1 จำนวนโครงการเพื่อลดต้นทุนงานวิจัย	มี	ตัวอย่าง	รายปี	ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมัน
CSF 2 การวางแผนการผลิต (Crops Planning) โดยกำหนดพื้นที่เพาะปลูกและ เป้าหมายการผลิต	KPI 2.1 แผนการผลิต (Crop planning) ที่ได้รับความเห็นชอบจาก เกษตรกรและผู้มีส่วนร่วม	Data 2.1.1 ประมาณการผลผลิตทางการเกษตร ตลอดทั้งปี	มี		รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
		Data 2.1.2 ประมาณการราคาของผลผลิต	มี		รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดสตูล
		Data 2.1.3 ประมาณการความต้องการการใช้งาน ปัจจัยการผลิต แยกตามประเภท	ไม่มี	n/a	n/a	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
		Data 2.1.4 ประมาณการราคาปัจจัยการผลิต แยก ตามประเภท	มี		รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดสตูล
CSF 3 การพัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิต	KPI 3.1 พันธุ์ปาล์มน้ำมัน	Data 3.1.1 พันธุ์ปาล์มน้ำมันที่เหมาะสมในจังหวัด	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		Data 3.1.2 พันธุ์ปาล์มที่เกษตรกรนิยมปลูก	ไม่มี	n/a	n/a	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตรสตูล
		Data 3.1.3 จำนวนแปลงเพาะผลิตเมล็ดพันธุ์ ปาล์มน้ำมัน	ไม่มี	n/a	n/a	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
	KPI 3.2 พื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมัน	Data 3.2.1 จำนวนพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ในแต่ละปี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
	KPI 3.3 คุณภาพดิน	Data 3.3.1 ข้อมูลชุดดินระดับตำบล	มี	ตัวอย่าง	รอบสุดท้าย คือ 2 ปี ที่แล้ว	สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด สตูล
CSF 4 การบริหารจัดการน้ำ	KPI 4.1 ปริมาณน้ำตามแหล่ง ชลประทาน	Data 4.1.1 จำนวนพื้นที่ชลประทาน (ไร่) / จำนวนพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมัน ในเขตชลประทาน	มี	ทะเบียน	รายปี	ชลประทานจังหวัดสตูล
	KPI 4.2 ปริมาณความต้องการการใช้น้ำ เพื่อการเกษตรในแต่ละพื้นที่	Data 4.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้น้ำ จากชลประทานในการเกษตร	มี	ทะเบียน	รายปี	ชลประทานจังหวัดสตูล
		Data 4.2.2 ประมาณการความต้องการการใช้น้ำ เพื่อการเกษตร	ไม่มี	n/a	n/a	ชลประทานจังหวัดสตูล

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 5 การสร้างองค์ความรู้และ ขีดความสามารถให้เกษตรกร และสถาบันด้านการเกษตร	KPI 5.1 เกษตรกรและสมาชิกสหกรณ์ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพ	Data 5.1.1 จำ นวนเกษตรกรที่ผ่านการอบรมการให้ ความรู้เกี่ยวกับการปลูกปาล์มน้ำมัน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
		Data 5.1.2 จำนวน ครั้ง/เรื่องของการอบรม เกษตรกรในพื้นที่	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
VC 2 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน การปลูกปาล์มน้ำมัน						
CSF 6 การเก็บเกี่ยวผลผลิต	KPI 6.1 ผลผลิตปาล์มน้ำมันของจังหวัด	Data 6.1.1 พื้นที่เก็บเกี่ยว	มี	สำรวจ/ ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
		Data 6.1.2 จำนวนผลผลิตปาล์มน้ำมัน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
		Data 6.1.3 จำนวนผลผลิตปาล์มน้ำมันเฉลี่ยต่อไร่	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
	KPI 6.2 ความสามารถในการเก็บผลผลิต ปาล์มน้ำมัน	Data 6.2.1 จำนวนลานเท ในจังหวัด	มี	ทะเบียน		พาณิชย์จังหวัดสตูล
		Data 6.2.2 ปริมาณปาล์มน้ำมันที่รับได้ ต่อลานเท	มี	ทะเบียน	รายปี	สหกรณ์จังหวัดสตูล กรมการค้าภายใน
		Data 6.2.3 จำนวนโรงสกัด ในจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สหกรณ์จังหวัดสตูล กรมการค้าภายใน

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 7 การควบคุมมาตรฐาน สินค้าเกษตร (Standardization)	KPI 7.1 การตรวจสอบมาตรฐานการผลิต และผลผลิตปาล์มน้ำมัน	Data 7.1.1 การปลอมปนจากเมล็ดพันธุ์ปาล์ม ทำให้คุณภาพปาล์มเสียไป	ไม่มี	ตัวอย่าง	รายปี	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ปาล์ม/ ศูนย์ปาล์มชุมชน
CSF 8 การป้องกันความเสียหาย เพื่อลดต้นทุน	KPI 8.1 ข้อมูลความเสียหาย	Data 8.1.1 มูลค่าความเสียหายจากโรคพืช	ไม่มี	n/a	n/a	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
		Data 8.1.2 มูลค่าความเสียหายจากแมลงศัตรูพืช	ไม่มี	n/a	n/a	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
		Data 8.1.3 มูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติ	มี		เก็บตาม ประกาศ ตามภัยพิบัติ	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
	KPI 8.2 ข้อมูลการป้องกันการเสียหาย ประเภทต่างๆ	Data 8.2.1 จำนวนค่าใช้จ่ายเพื่อป้องกันโรคพืช	ไม่มี	n/a	n/a	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
		Data 8.2.2 จำนวนค่าใช้จ่ายเพื่อป้องกันแมลง ศัตรูพืช	ไม่มี	n/a	n/a	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
		Data 8.2.3 จำนวนค่าใช้จ่ายเพื่อป้องกันภัย ธรรมชาติ	มี		รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	KPI 8.3 ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการ เพาะปลูกปาล์มน้ำมัน	Data 8.3.1 ผลการตรวจสอบน้ำจากการเพาะปลูก	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
CSF 9 การลดต้นทุนจากกระบวนการ เพาะปลูก	KPI 9.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบต้นทุน วิธีเพาะปลูกที่ทำให้ผลผลิตเฉลี่ย ต่อไร่สูงสุด	Data 9.1.1 เปรียบเทียบ การลดต้นทุนในการ เพาะปลูกโดยวิธีการต่างๆ	ไม่มี	n/a	n/a	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
CSF 10 สนับสนุนเกษตรกรในระบบการ ผลิตปาล์มน้ำมันที่ได้มาตรฐาน อย่างต่อเนื่อง	KPI 10.1 ความสำเร็จของการส่งเสริม การปลูกปาล์มน้ำมัน	Data 10.1.1 จำนวนผลผลิตต่อไร่ของการส่งเสริม การผลิต	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
CSF 11 การเกษตรกรรมแบบผสมผสาน และเกษตรอินทรีย์	KPI 11.1 การลดต้นทุนโดยใช้ การเกษตรแบบผสมผสาน	Data 11.1.1 จำนวนโรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์ชุมชน	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
		Data 11.1.2 จำนวนการใช้ปุ๋ยเคมีของเกษตรกร เฉลี่ยต่อไร่	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
VC 3 : การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มในปาล์มน้ำมัน						
CSF 12 กระบวนการแปรรูปวัตถุดิบ	KPI 12.1 การเพิ่มมูลค่าโดยการแปรรูป	Data 12.1.1 ปริมาณของวัตถุดิบที่สามารถนำมา แปรรูปได้ในพื้นที่	ไม่มี	n/a	n/a	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สตูล

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		Data 12.1.2 สัดส่วนของปริมาณวัตถุดิบที่นำมา ผลิตเป็นพลังงานทดแทน	ไม่มี	n/a	n/a	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สตูล
		Data 12.1.3 สัดส่วนของปริมาณที่สามารถนำมา แปรรูปอื่นๆได้ นอกจากพลังงาน ในจังหวัด	ไม่มี	n/a	n/a	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สตูล
		Data 12.1.4 ปริมาณของการแปรรูป ที่สามารถ ทำได้ในจังหวัด ตามชนิด	ไม่มี	n/a	n/a	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สตูล
	KPI 12.2 ประสิทธิภาพในการสกัด น้ำมันปาล์ม	Data 12.2.1 จำนวนโรงงานที่มีประสิทธิภาพในการ สกัดน้ำมันปาล์มที่ผ่านการรับรอง มาตรฐาน GMP	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สตูล
CSF 13 ส่งเสริมการผลิต แบบไร้ของเสีย และการใช้ประโยชน์จากกาก ของเสีย	KPI 13.1 การลดของเสีย และการนำของ เสียมาใช้ประโยชน์	Data 13.1.1 ปริมาณของเสียที่เกิดจากการแปรรูป	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สตูล
		Data 13.1.2 ปริมาณของเสียที่สามารถนำมาใช้ ประโยชน์ได้	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พลังงานจังหวัดสตูล

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
VC 4 : การขนส่งสินค้าและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)						
CSF 14 พัฒนาประสิทธิภาพการขนส่ง และการกระจายสินค้า	KPI 14.1 ความสามารถในการกระจาย สินค้า	Data 14.1.1 ปริมาณเที่ยวรถ เข้า - ออก	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดสตูล
		Data 14.1.2 ปริมาณปาล์มน้ำมันเฉลี่ยต่อการขนส่ง ต่อเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดสตูล
		Data 14.1.3 ต้นทุนต่อการขนส่งต่อเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคมสวนปาล์ม
		Data 14.1.4 จำนวนอุบัติเหตุจากการขนส่ง ต่อปี	มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคมสวนปาล์ม
VC 5 : การพัฒนาระบบการตลาดปาล์มน้ำมัน						
CSF 15 พัฒนาตลาดกลางและศูนย์ จำหน่ายสินค้า	KPI 15.1 จำนวนผู้ค้าปาล์มน้ำมัน	Data 15.1.1 จำนวนผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้ค้า ปาล์มน้ำมัน	ไม่มี	n/a	n/a	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
		Data 15.1.2 จำนวนสหกรณ์สวนปาล์มน้ำมัน ในจังหวัด	ไม่มี	n/a	n/a	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
		Data 15.1.3 ปริมาณและมูลค่าการขายผ่านตลาด กลางปาล์มน้ำมัน	ไม่มี	n/a	n/a	องค์การตลาดเพื่อ การเกษตร

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		Data 15.1.4 ปริมาณปาล์มน้ำมัน ที่มีการซื้อขาย ผ่านตลาดซื้อขายล่วงหน้า	ไม่มี	n/a	n/a	องค์การตลาดเพื่อ การเกษตร
CSF 16 สร้างเครือข่ายความร่วมมือ ในการส่งเสริมการตลาด	KPI 16.1 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือ ในการส่งเสริมการตลาด ปาล์มน้ำมัน	Data 16.1.1 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการ ส่งเสริมการตลาดปาล์มน้ำมัน	ไม่มี	n/a	n/a	สนง.สหกรณ์จังหวัดสตูล

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิตและมูลค่าสินค้าเกษตร (Product Champion : ปาล์มน้ำมัน) มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 49 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 28 รายการ และที่เหลือจำนวน 21 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ แต่ได้มีการกำหนดและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บเรียบร้อยแล้ว ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 17 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ(%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5
		(5 CSFs, 8 KPIs)	(6 CSFs, 9 KPIs)	(2 CSFs, 3 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)	(2 CSFs, 2 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	28 (57.14%)	11	10	3	4	-
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	21 (42.86%)	4	8	4	-	5
รวม	49 (100%)	15	18	7	4	5

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

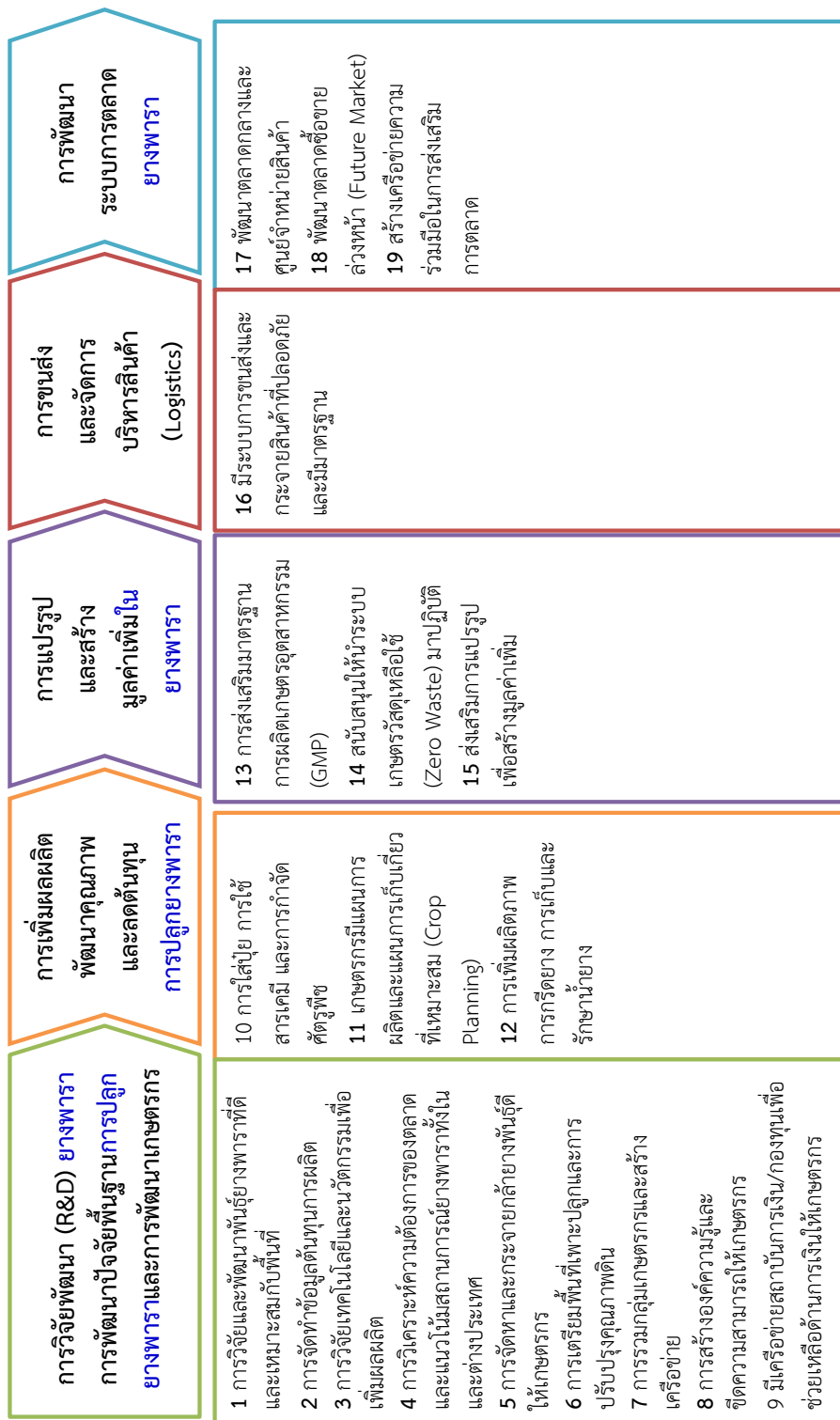
ตารางที่ 18 : กลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 (ปาล์มน้ำมัน) เนื่องจากการเริ่มภารกิจใหม่

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.1.3 ประมาณการความต้องการ การใช้งานปัจจัยการผลิต แยกตาม ประเภท	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 3.1.2 พันธุ์ปาล์มที่เกษตรกรนิยมปลูก	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสตูล	
Data 3.1.3 จำนวนแปลงเพาะผลิตเมล็ดพันธุ์ปาล์มน้ำมัน	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล	
Data 4.2.2 ประมาณการความต้องการ การใช้น้ำเพื่อการเกษตร	ชลประทานจังหวัดสตูล	

ตารางที่ 18 : กลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 (ปาล์มน้ำมัน) เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 7.1.1 การปลอมปนจากเมล็ดพันธุ์ปาล์มทำให้คุณภาพปาล์มเสียไป	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล	
Data 8.1.1 มูลค่าความเสียหายจากโรคพืช	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล	
Data 8.1.2 มูลค่าความเสียหายจากแมลงศัตรูพืช	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล	
Data 8.2.1 จำนวนค่าใช้จ่ายเพื่อป้องกันโรคพืช	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล	
Data 8.2.2 จำนวนค่าใช้จ่ายเพื่อป้องกันแมลงศัตรูพืช	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล	
Data 8.3.1 ผลการตรวจสภาพน้ำจากการเพาะปลูก	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล	
Data 9.1.1 เปรียบเทียบการลดต้นทุนในการเพาะปลูกโดยวิธีการต่างๆ	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล	
Data 11.1.2 จำนวนการใช้ปุ๋ยเคมีของเกษตรกรเฉลี่ยต่อไร่	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล	
Data 12.1.1 ปริมาณของวัตถุดิบที่สามารถนำมาแปรรูปได้ในพื้นที่	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดสตูล	
Data 12.1.2 สัดส่วนของปริมาณวัตถุดิบที่นำมาผลิตเป็นพลังงานทดแทน	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดสตูล	
Data 12.1.3 สัดส่วนของปริมาณที่สามารถนำมาแปรรูปอื่นๆได้ นอกจากพลังงาน ในจังหวัด	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดสตูล	
Data 12.1.4 ปริมาณของการแปรรูปที่สามารถทำได้ในจังหวัด ตามชนิด	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดสตูล	
Data 15.1.1 จำนวนผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้ค้าปาล์มน้ำมัน	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล	
Data 15.1.2 จำนวนสหกรณ์สวนปาล์มน้ำมันในจังหวัด	สนง.สหกรณ์จังหวัดสตูล	
Data 15.1.3 ปริมาณและมูลค่าการขายผ่านตลาดกลางปาล์มน้ำมัน	องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร	
Data 15.1.4 ปริมาณปาล์มน้ำมันที่มีการซื้อขายผ่านตลาดซื้อขายล่วงหน้า	องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร	
Data 16.1.1 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาดปาล์มน้ำมัน	สนง.สหกรณ์จังหวัดสตูล	

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : Product Champion “ยางพารา”

3.2.4 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ "ยางพารา"

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : การวิจัยพัฒนา (R&D) – การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร							
CSF 1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ ยางพาราที่ดีและเหมาะสม กับพื้นที่	KPI 1.1 การรวบรวมจำนวนพันธุ์ยาง คุณภาพดีที่เหมาะสมกับพื้นที่	Data 1.1.1 ข้อมูลงานวิจัยพันธุ์ยางคุณภาพดี ที่เหมาะสมกับพื้นที่		ไม่มี	na	na	สนง.กองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง
CSF 2 การจัดทำข้อมูลต้นทุน การผลิต	KPI 2.1 ข้อมูลต้นทุนการผลิตยางพารา จำแนกตามเขตพื้นที่ปลูก ยางพาราของจังหวัด	Data 2.1.1 ข้อมูลต้นทุนการผลิตยางพารา จำแนก ตามเขตพื้นที่ปลูกยางพาราของจังหวัด		ไม่มี	na	na	สนง.กองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง
CSF 3 การวิจัยเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิต	KPI 3.1 จำนวนงานวิจัยเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิต ยางพารา	Data 3.1.1 จำนวนงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มผลผลิตยางพารา		ไม่มี	na	na	สนง.กองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง
CSF 4 การวิเคราะห์ความต้องการ ของตลาดและแนวโน้ม สถานการณ์ยางพาราทั้งใน และต่างประเทศ	KPI 4.1 รายงานการวิเคราะห์ความ ต้องการของตลาดและแนวโน้ม สถานการณ์ยางพาราทั้งในและ ต่างประเทศ	Data 4.1.1 รายงานการวิเคราะห์ความต้องการของ ตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ยางพารา ทั้งในและต่างประเทศ		มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.กองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 5 การจัดการและกระจายกล้ายางพันธุ์ดีให้เกษตรกร	KPI 5.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการสนับสนุนพันธุ์ยางที่เหมาะสมกับพื้นที่และให้ผลผลิตที่ดี	Data 5.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการสนับสนุนพันธุ์ยางที่ดี		มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
	KPI 5.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับการสนับสนุนพันธุ์ยางที่เหมาะสมกับพื้นที่และให้ผลผลิตที่ดี	Data 5.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ปลูกยางที่ได้รับการสนับสนุนพันธุ์ยางที่ดี		มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
CSF 6 การเตรียมพื้นที่เพาะปลูกและการปรับปรุงคุณภาพดิน	KPI 6.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่ได้รับการเตรียมและปรับปรุงคุณภาพดิน	Data 6.1.1 จำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่ได้รับการเตรียมและปรับปรุงคุณภาพดิน		ไม่มี	na	na	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
CSF 7 การรวมกลุ่มเกษตรกรและสร้างเครือข่าย	KPI 7.1 จำนวนเครือข่ายและกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา	Data 7.1.1 จำนวนเครือข่ายและกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา		ไม่มี	na	na	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 8 การสร้างองค์ความรู้และ ขีดความสามารถให้เกษตรกร	KPI 8.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการ อบรมเพื่อเสริมสร้างองค์ ความรู้และขีดความสามารถ	Data 8.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการอบรมเพื่อ เสริมสร้างองค์ความรู้และขีด ความสามารถ		ไม่มี	na	na	สนง.กองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง
CSF 9 มีเครือข่ายสถาบันการเงิน/ กองทุนเพื่อช่วยเหลือ ด้านการเงินให้เกษตรกร	KPI 9.1 จำนวนเครือข่ายสถาบัน การเงิน/กองทุนเพื่อช่วยเหลือ ด้านการเงินให้เกษตรกร	Data 9.1.1 จำนวนเครือข่ายสถาบันการเงิน/กองทุน เพื่อช่วยเหลือด้านการเงินให้เกษตรกร		ไม่มี	na	na	สนง.กองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง
VC 2 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน							
CSF 10 การใส่ปุ๋ย การใช้สารเคมี และการกำจัดศัตรูพืช	KPI 10.1 การตรวจวัดคุณภาพดินและ สารพิษตกค้างในดิน	Data 10.1.1 ปริมาณสารพิษตกค้างในดิน		ไม่มี	na	na	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
	KPI 10.2 การอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกร เรื่องการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ และการ กำจัดศัตรูพืชโดยไม่ต้องใช้ สารเคมี	Data 10.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการอบรมให้ ความรู้เรื่องการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ และการ กำจัดศัตรูพืชโดยไม่ต้องใช้สารเคมี		ไม่มี	na	na	สนง.กองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 11 เกษตรกรมีแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยวที่ เหมาะสม (Crop Planning)	KPI 11.1 ผลผลิตยางพาราต่อไร่เพิ่มขึ้น	Data 11.1.1 ปริมาณผลผลิตยางพาราต่อไร่ (กก./ไร่)		มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
	KPI 11.2 การรวบรวมแผนการผลิตและ แผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	Data 11.2.1 แผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยว ที่เหมาะสม (Crop Planning)		มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
CSF 12 การเพิ่มผลผลิตภาพ การกรีดยาง การเก็บและ รักษาน้ำยาง	KPI 12.1 ผลผลิตยางพาราต่อไร่เพิ่มขึ้น	Data 12.1.1 ปริมาณผลผลิตยางพาราต่อไร่ (กก./ไร่)		มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล
	KPI 12.2 การตรวจสอบคุณภาพน้ำยาง สดและชั้นด้วย DRC และ VFA No.	Data 12.2.1 ข้อมูลการตรวจสอบค่า DRC (Dry Rubber Contents)		ไม่มี	na	na	สนง.กองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง
		Data 12.2.2 ข้อมูลการตรวจสอบค่า VFA No. (Volalite fatty acid number)		ไม่มี	na	na	สนง.กองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 3 : การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม							
CSF 13 การส่งเสริมมาตรฐาน การผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP)	KPI 13.1 จำนวนโรงงานที่ได้รับ มาตรฐานการผลิตเกษตร อุตสาหกรรม (GMP)	Data 13.1.1 จำนวนโรงงานที่ได้รับมาตรฐานการผลิต เกษตรอุตสาหกรรม (GMP)		ไม่มี	na	na	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัดสตูล
CSF 14 สนับสนุนให้นำระบบ เกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	KPI 14.1 จำนวนโรงงานที่นำระบบ เกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	Data 14.1.1 จำนวนโรงงานที่นำระบบเกษตรวัสดุ เหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ		ไม่มี	na	na	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัดสตูล
CSF 15 ส่งเสริมการแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	KPI 15.1 จำนวนโรงงานแปรรูปเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่ม	Data 15.1.1 จำนวนโรงงานแปรรูปเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่ม		ไม่มี	na	na	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัดสตูล
VC 4 : การขนส่งสินค้าและ จัดการบริหารสินค้า (Logistics)							
CSF 16 มีระบบการขนส่งและ กระจายสินค้าที่ปลอดภัย และมีมาตรฐาน	KPI 16.1 จำนวนผู้ประกอบการด้านการ ขนส่งและกระจายสินค้า มีระบบการขนส่งและกระจาย สินค้าที่ปลอดภัยและมีมาตรฐาน	Data 16.1.1 จำนวนผู้ประกอบการด้านการขนส่งและ กระจายสินค้าที่มีระบบการขนส่งและ กระจายสินค้าที่ปลอดภัยและมีมาตรฐาน		ไม่มี	na	na	องค์การตลาดเพื่อ เกษตรกร

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 5 : การพัฒนา ระบบการตลาด							
CSF 17 พัฒนาตลาดกลางและ ศูนย์จำหน่ายสินค้า	KPI 17.1 จำนวนผู้ค้ายาง	Data 17.1.1 จำนวนผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้ค้ายาง		ไม่มี	na	na	
	KPI 17.2 จำนวนสหกรณ์สวนยาง ในจังหวัด	Data 17.2.1 จำนวนสหกรณ์สวนยางในจังหวัด		ไม่มี	na	na	
	KPI 17.3 ปริมาณและมูลค่าการขาย ผ่านตลาดกลางยางพารา	Data 17.3.1 ปริมาณและมูลค่าการขายผ่านตลาด กลางยางพารา		ไม่มี	na	na	
CSF 18 พัฒนาตลาดซื้อขาย ล่วงหน้า (Future Market)	KPI 18.1 ปริมาณน้ำยาง ยางแผ่นดิบ ยางแผ่นรมควัน ที่มีการซื้อขาย ผ่านตลาดซื้อขายล่วงหน้า	Data 18.1.1 ปริมาณน้ำยาง ยางแผ่นดิบ ยางแผ่น รมควันที่มีการซื้อขายผ่านตลาดซื้อขาย ล่วงหน้า ต้น		ไม่มี	na	na	
CSF 19 สร้างเครือข่ายความร่วมมือ ในการส่งเสริมการตลาด	KPI 19.1 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือ ในการส่งเสริมการตลาด ยางพารา	Data 19.1.1 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการ ส่งเสริมการตลาดยางพารา		ไม่มี	na	na	

3.2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิตและมูลค่าสินค้าเกษตร (Product Champion : ยางพารา) มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 26 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวนแล้ว 6 รายการ และที่เหลือจำนวน 20 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ แต่ได้มีการกำหนดและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บเรียบร้อยแล้ว ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 20 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ(%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5
		(9 CSFs, 10 KPIs)	(3 CSFs, 6 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)	(3 CSFs, 5 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	6 (23.08%)	3	3	-	-	-
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	20 (76.92%)	7	4	3	1	5
รวม	26 (100%)	10	7	3	1	5

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 21 : กลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 (ยางพารา) เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 ข้อมูลงานวิจัยพันธุ์ยางคุณภาพดีที่เหมาะสมกับพื้นที่	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 2.1.1 ข้อมูลต้นทุนการผลิตยางพารา จำแนกตามเขตพื้นที่ปลูกยางพาราของจังหวัด	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	
Data 3.1.1 จำนวนงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิตยางพารา	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	
Data 6.1.1 จำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่ได้รับการเตรียมและปรับปรุงคุณภาพดิน	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	
Data 7.1.1 จำนวนเครือข่ายและกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	

**ตารางที่ 21 : กลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 (ยางพารา) เนื่องจากการริเริ่ม
ภารกิจใหม่ (ต่อ)**

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 8.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการอบรมเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถ	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	
Data 9.1.1 จำนวนเครือข่ายสถาบันการเงิน/กองทุนเพื่อช่วยเหลือด้านการเงินให้เกษตรกร	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	
Data 10.1.1 ปริมาณสารพิษตกค้างในดิน	สนง.เกษตรจังหวัดสตูล	
Data 10.1.2 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการอบรมให้ความรู้เรื่องการใช้ปุ๋ยอินทรีย์และการกำจัดศัตรูพืชโดยไม่ต้องใช้สารเคมี	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	
Data 12.2.1 ข้อมูลการตรวจสอบค่า DRC (Dry Rubber Contents)	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	
Data 12.2.2 ข้อมูลการตรวจสอบค่า VFA No. (Volalite fatty acid number)	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	
Data 13.1.1 จำนวนโรงงานที่ได้รับมาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP)	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดสตูล	
Data 14.1.1 จำนวนโรงงานที่นำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดสตูล	
Data 15.1.1 จำนวนโรงงานแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดสตูล	
Data 16.1.1 จำนวนผู้ประกอบการด้านการขนส่งและกระจายสินค้ามีระบบการขนส่งและกระจายสินค้าที่ปลอดภัยและมีมาตรฐาน	องค์การตลาดเพื่อการเกษตร	
Data 17.1.1 จำนวนผู้จดทะเบียนเป็นผู้ค้ายาง	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	
Data 17.2.1 จำนวนสหกรณ์สวนยางในจังหวัด	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	
Data 17.3.1 ปริมาณและมูลค่าการขายผ่านตลาดกลางยางพารา	องค์การตลาดเพื่อการเกษตร	
Data 18.1.1 ปริมาณน้ำยาง ยางแผ่นดิบ ยางแผ่นรมควันที่มีการซื้อขายผ่านตลาดซื้อขายล่วงหน้า ต้น	องค์การตลาดเพื่อการเกษตร	
Data 19.1.1 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาดยางพารา	องค์การตลาดเพื่อการเกษตร	

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเข้าถึงบริการภาครัฐและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

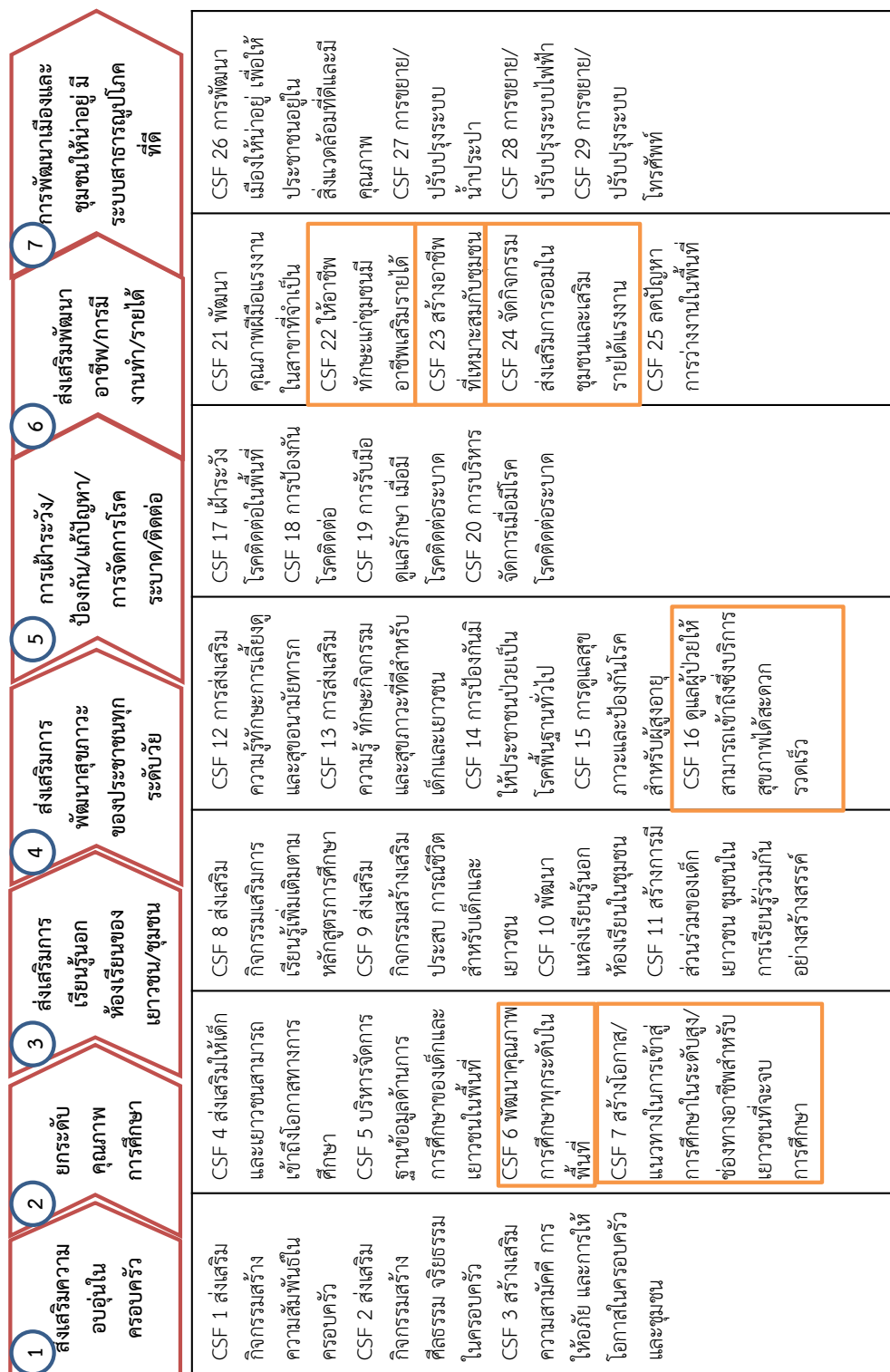
3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “การมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น”

ตารางที่ 22 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สาขาสถิติทางการเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การเข้าถึงบริการภาครัฐและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน	สังคม	การมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
สรุปเหตุผลสนับสนุน การเข้าสู่สังคมสูงอายุ ประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นและประชากรวัยแรงงานลดลง ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจสังคม		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 :การเข้าถึงบริการภาครัฐและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

3.3.2 ผังสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น”

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 2 : ยกระดับคุณภาพการศึกษา						
CSF 6 พัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับ ในพื้นที่	KPI 6.1 ร้อยละของค่าเฉลี่ย O-Net ของนักเรียน ม.3 เพิ่มขึ้น	Data 6.1.1 ค่าเฉลี่ย O - Net	มี	รายงาน	รายปี	สถาบันทดสอบทาง การศึกษาแห่งชาติ
CSF 7 สร้างโอกาส/แนวทางในการเข้าสู่ การศึกษาในระดับสูง/ช่องทาง อาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบ การศึกษา	KPI 7.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนเข้าศึกษา ระดับ ปวช. ปวส. และอุดมศึกษา	Data 7.1.1 จำนวนนักเรียน/นักศึกษา	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดสตูล
		Data 7.1.2 ระดับการศึกษาที่สำเร็จของประชากร 15 - 22 ปี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดสตูล
VC 4 : ส่งเสริมการพัฒนาสุขภาวะของประชาชนทุกระดับวัย						
CSF 16 การเข้าถึงการให้บริการ ด้านสาธารณสุข	KPI 16.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสถานบริการ สุขภาพมีมาตรฐานที่กำหนด	Data 16.1.1 จำนวนสถานบริการด้านสุขภาพที่ผ่าน มาตรฐาน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดสตูล
		Data 16.1.2 จำนวนผู้เข้ารับบริการทั้งสิ้น	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดสตูล
	KPI 16.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของหมู่บ้านที่ผ่าน เกณฑ์หมู่บ้านจัดการสุขภาพ	Data 16.2.1 จำนวนหมู่บ้านทั้งสิ้น	มี	ทะเบียน	รายปี	ที่ทำการปกครองจังหวัดสตูล
		Data 16.2.2 จำนวนหมู่บ้านที่ผ่านเกณฑ์	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดสตูล

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 6 : ส่งเสริมพัฒนาอาชีพ/การมีงานทำ/รายได้						
CSF 22 ให้อาชีพทักษะแก่ชุมชนมีอาชีพ เสริมรายได้	KPI 22.1 รายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้น/ปี	Data 22.1.1 รายได้ของครัวเรือน/ปี	มี	ทะเบียน/ สำรวจ	รายปี	สนง.สถิติจังหวัดสตูล
		Data 1.1.2 อาชีพของประชาชนในชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สถิติจังหวัดสตูล
CSF 23 สร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชน	KPI 23.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการฝึกอบรมอาชีพ	Data 23.1.1 จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอาชีพ	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัดสตูล
		Data 23.1.2 จำนวนหลักสูตรการฝึกอบรมอาชีพ	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัดสตูล
		Data 23.1.3 ร้อยละของผู้ผ่านการฝึกอบรมอาชีพ	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัดสตูล
	KPI 23.2 รายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้น/ปี	Data 23.2.1 รายได้ของครัวเรือน/ปี	มี	ทะเบียน/ สำรวจ	รายปี	สนง.สถิติจังหวัดสตูล
CSF 24 จัดกิจกรรมส่งเสริมการฝึกอาชีพ ในชุมชน	KPI 24.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจัดฝึกอาชีพ ให้แก่ชุมชน	Data 24.1.1 จำนวนชุมชนที่ได้รับการฝึกอบรม	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัดสตูล
		Data 24.1.2 จำนวนผู้ที่ได้รับการฝึกอบรม	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัดสตูล

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap analysis) “การมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การเข้าถึงบริการภาครัฐและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน (Critical Issue : การมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น) มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 15 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บครบถ้วนจำนวน 15 รายการ และได้มีการกำหนดและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บเรียบร้อยแล้ว ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 24 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ(%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		-	(2 CSFs, 2 KPIs)	-	(1 CSF, 2 KPIs)	-	(3 CSFs, 4 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	15 (100%)	-	3	-	4	-	8
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	0 (0%)	-	-	-	-	-	-
รวม	15 (100%)	-	3	-	4	-	8

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

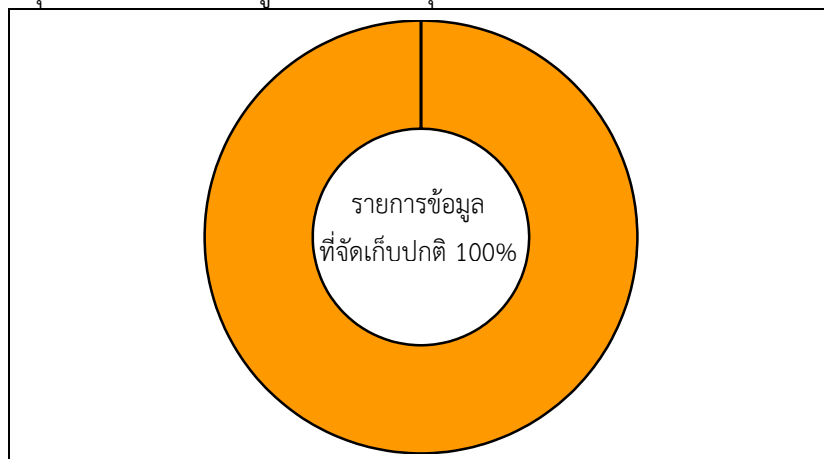
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 42 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 42 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

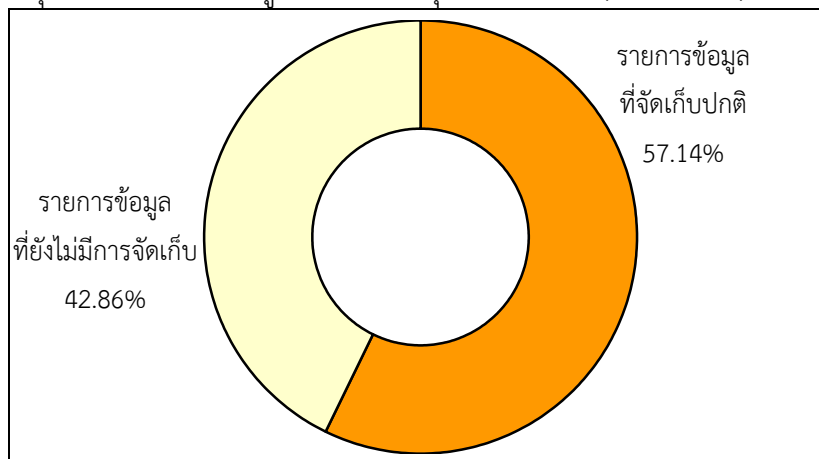

4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิตและมูลค่าสินค้าเกษตร
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) มี 2 ชนิด คือ

1) ปาล์มน้ำมัน มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 49 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูล
ตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 28 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 57.14
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 21 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 42.86

แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 (ปาล์มน้ำมัน)

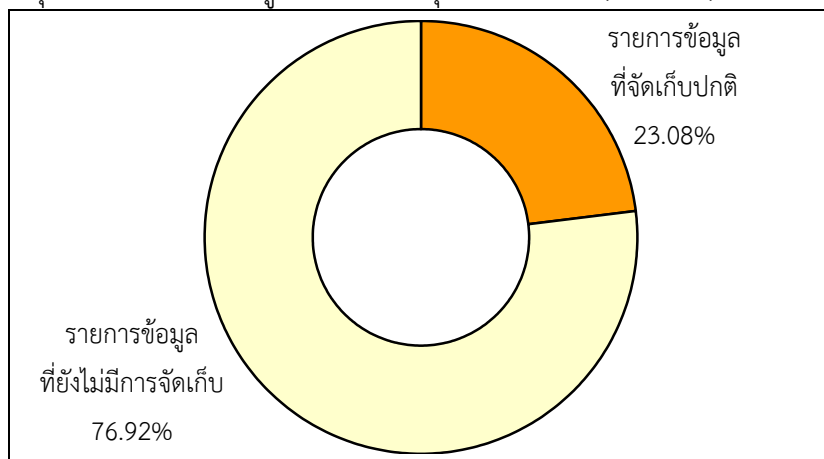
2) **ยางพารา** มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 26 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 6 รายการ คิดเป็นร้อยละ 23.08

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ

- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 20 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 76.92

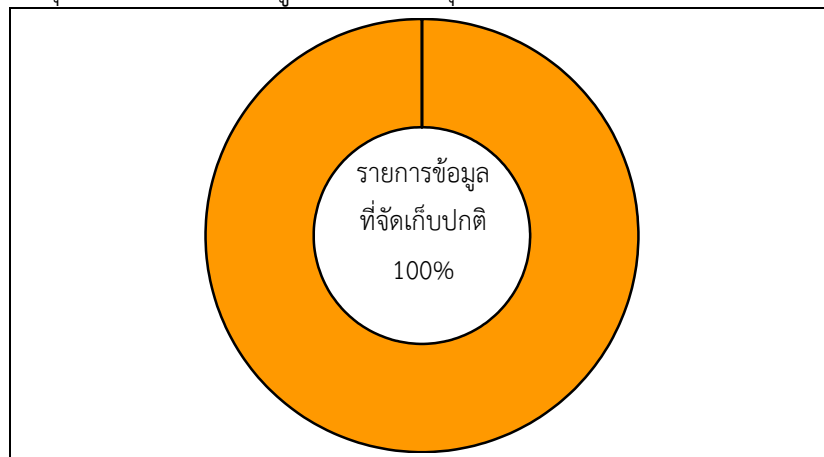
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 (ยางพารา)

4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเข้าถึงบริการภาครัฐและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) คือ การมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 15 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 15 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะทำงานขอเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการด้านการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ ในระยะยาว 4 ปีข้างหน้า ควรมีการดำเนินกิจกรรมดังนี้

- 1) ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการสถิติทางการ (กลไกประสานงาน บุคลากร และงบประมาณ - ข้อมูลจากคณะอนุกรรมการสถิติสาขา)
- 2) ด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ (การเติมเต็ม data gap การลดความซ้ำซ้อน การประเมินคุณภาพ - ข้อมูลจากคณะอนุกรรมการสถิติสาขา)
- 3) ด้านการพัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูลมหภาค (การรวบรวมข้อมูลมหภาคที่เกี่ยวข้องกับการค้า การลงทุนและโลจิสติกส์ - ข้อมูลจากกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เป็นต้น)

รวมทั้ง จังหวัดควรสนับสนุนให้มีการนำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นเครื่องมือหลักในการตัดสินใจและพัฒนา แทนการตัดสินใจด้วยประสบการณ์ ทั้งนี้ควรมีการจัดระบบการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญทั้งระดับกลุ่มจังหวัดและระดับจังหวัด โดย ดำเนินการเกี่ยวกับ

- การจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล
- การจัดทำคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบ
- การจัดเก็บข้อมูลจัดทำคำสั่งมอบหมายผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล
- การจัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
- กรณีไม่มีข้อมูล ควรแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพัฒนาข้อมูลที่จำเป็น

[illegible]

ตารางที่ 25 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจกเก็บข้อมูลสถิติทางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558											
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12
การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดทำยุทธศาสตร์แผนงานฯ โดยใช้ชุดข้อมูลที่มีคุณภาพสะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของกลุ่มจังหวัด	สำนักงานจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ระหว่างหัวหน้าหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในแต่ละหน่วยงานของจังหวัด - สร้างความเข้าใจและให้เห็นถึงความสำคัญในการนำข้อมูลมาใช้เพื่อวิเคราะห์และจัดทำยุทธศาสตร์และแผนงานฯ - นำเสนอชุดข้อมูลในภาพรวมให้ผู้เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจทำแผนประจำปี - วิเคราะห์หาชุดข้อมูลสำคัญที่สะท้อนศักยภาพของผลิตภัณฑ์สำคัญของกลุ่มจังหวัดที่ไม่สมบูรณ์หรือที่ขาดหายไป 												

บรรณานุกรม

คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการจังหวัดสตูล. (2556). แผนพัฒนาจังหวัดสตูล (พ.ศ. 2558 – 2561).

ดร.สุรัชย์ ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ” การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเติบโตอย่างยั่งยืน” (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูปแบบประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

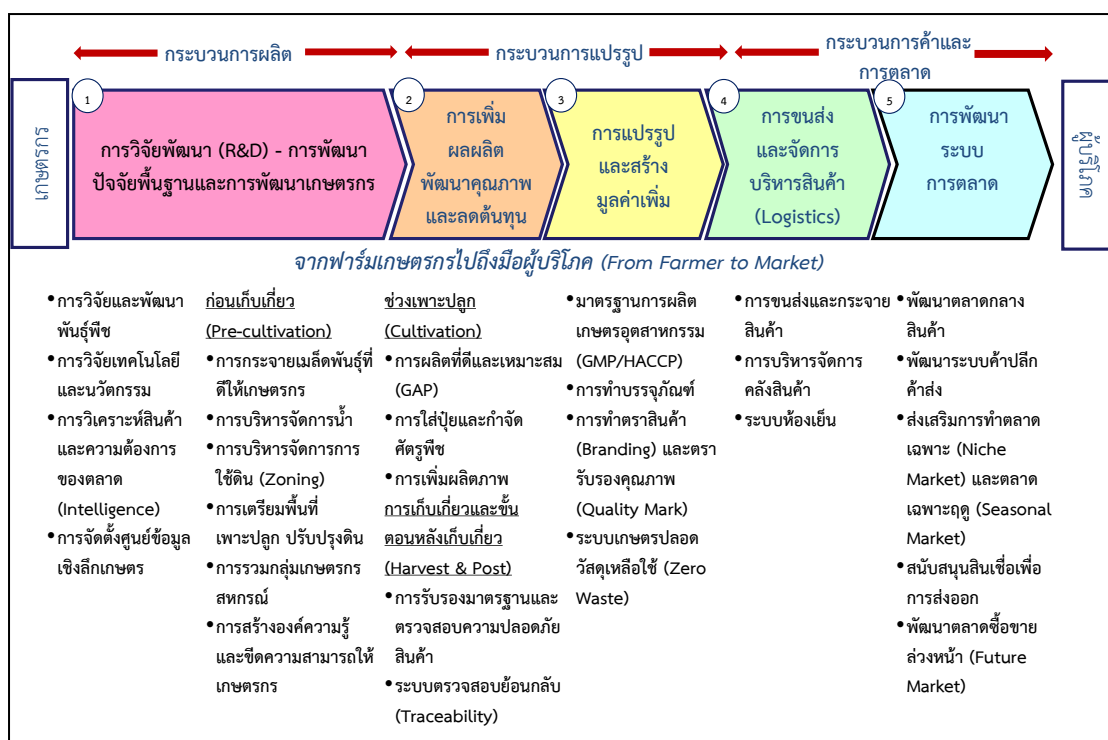
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขึ้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุมูลค่าสัมพัทธ์ในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลผลิต (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกล่าหน้าไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรงหรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

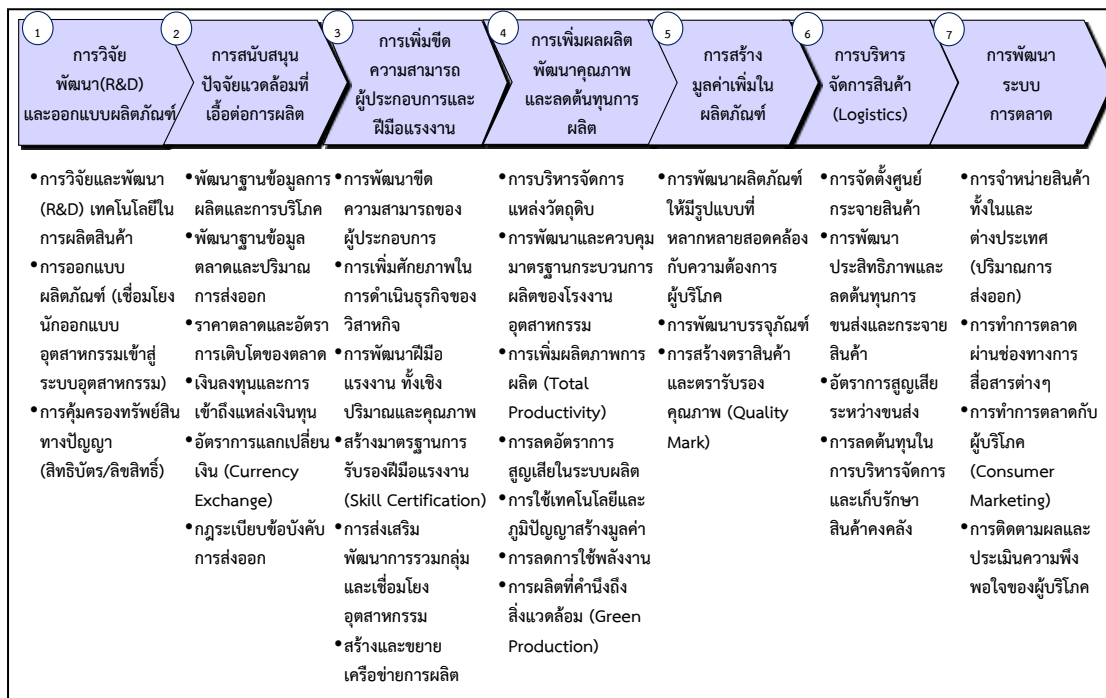
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

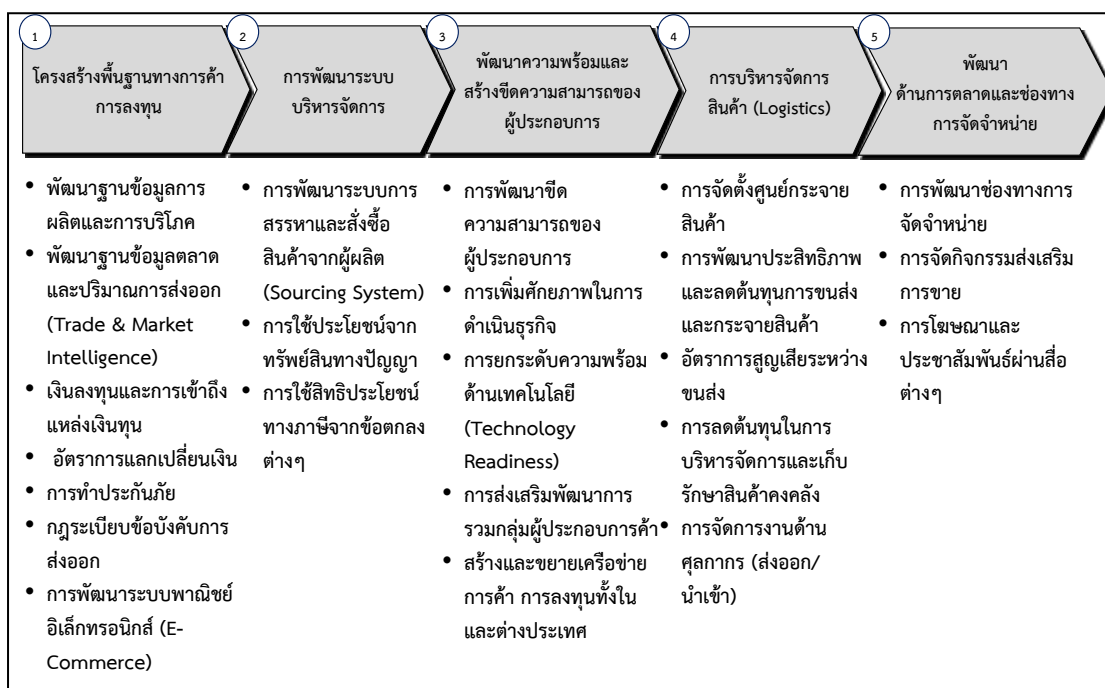
แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

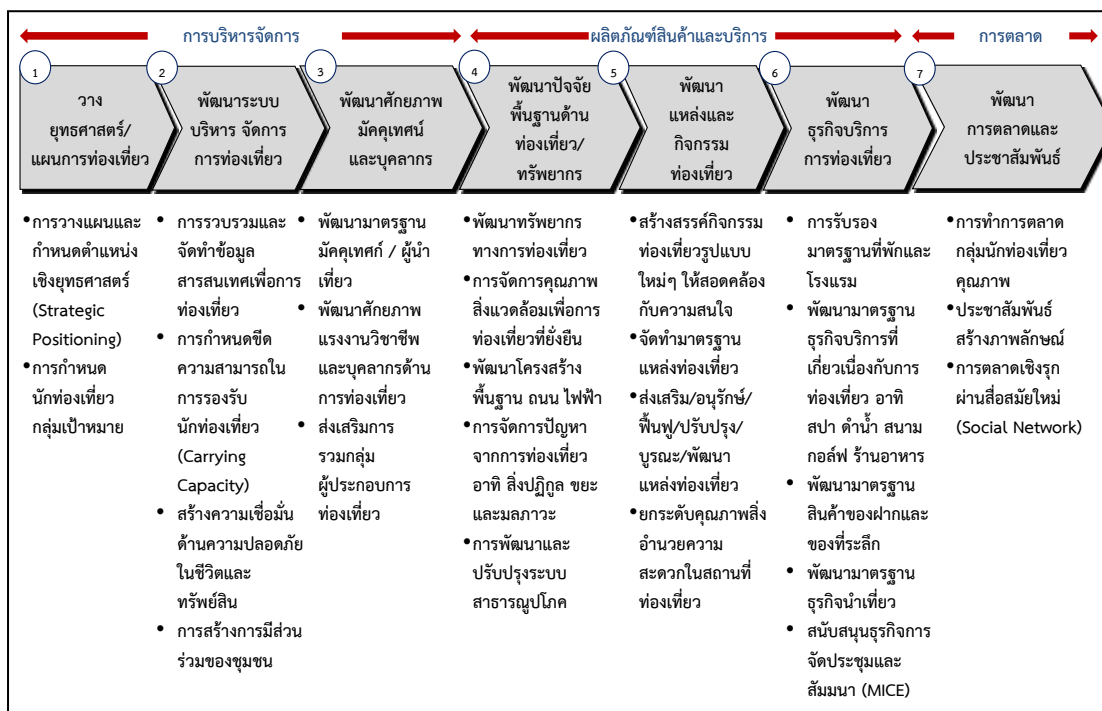
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และละเมิดขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

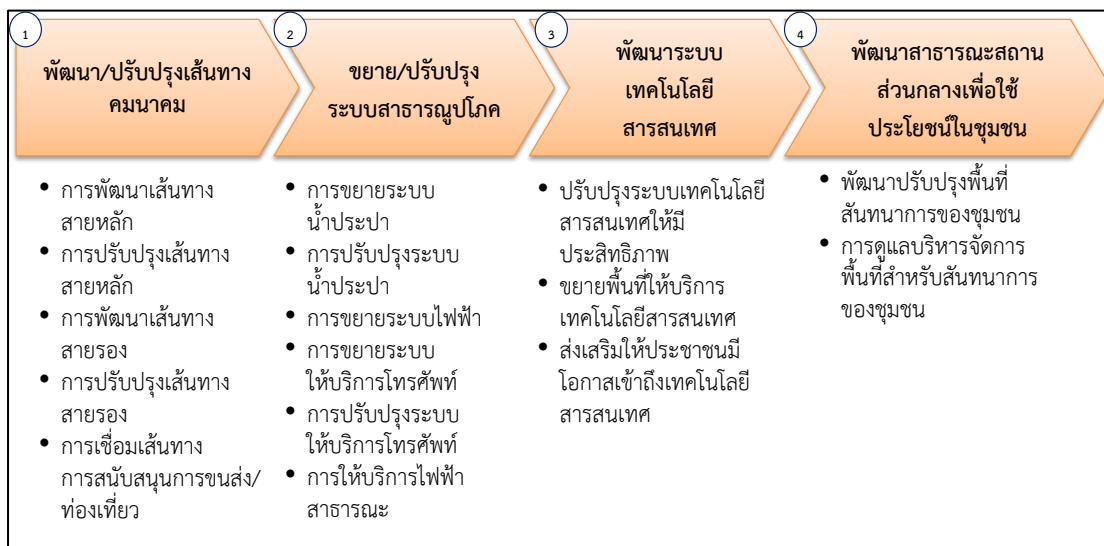
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในด้านการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

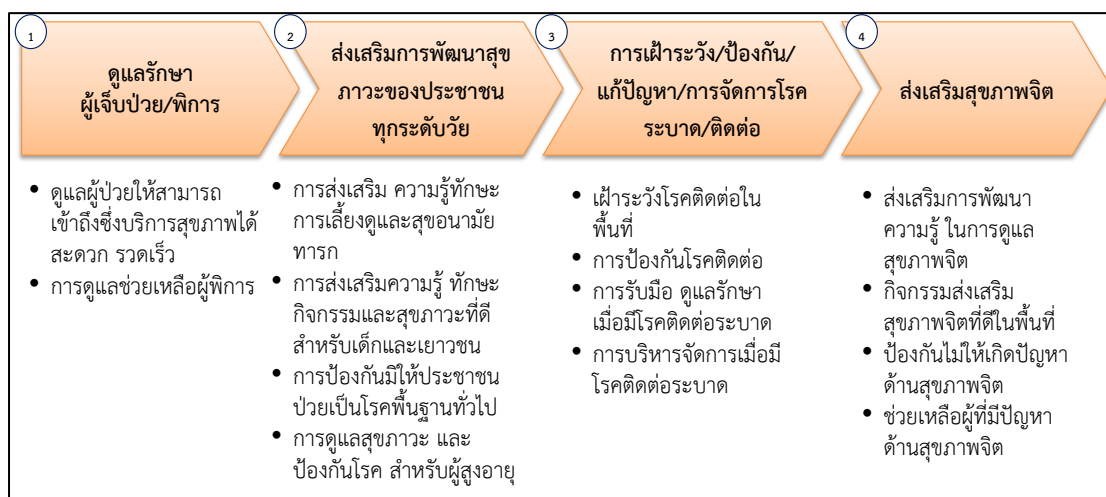
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสนในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทันห่วงที่
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสภาวะที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

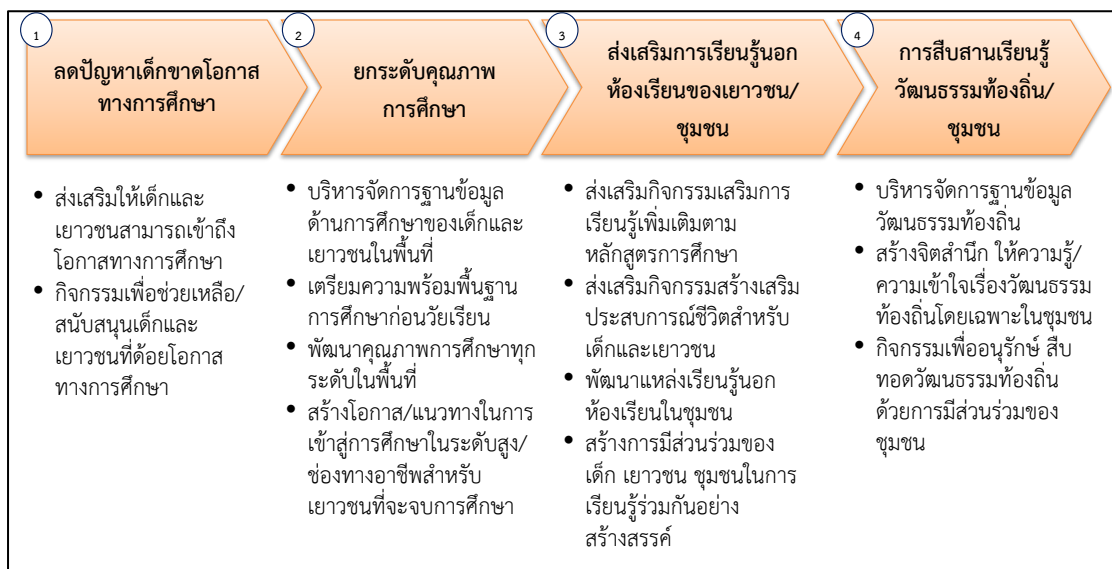
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษา ก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกละเอียดที่ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้ อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้ วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาวะของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

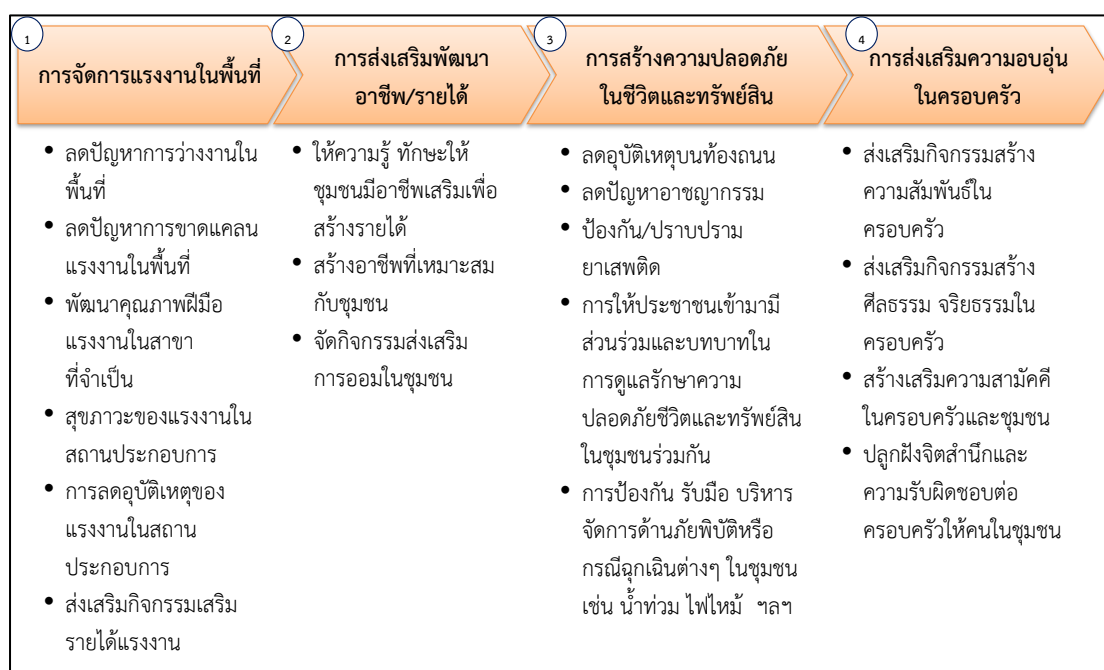
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

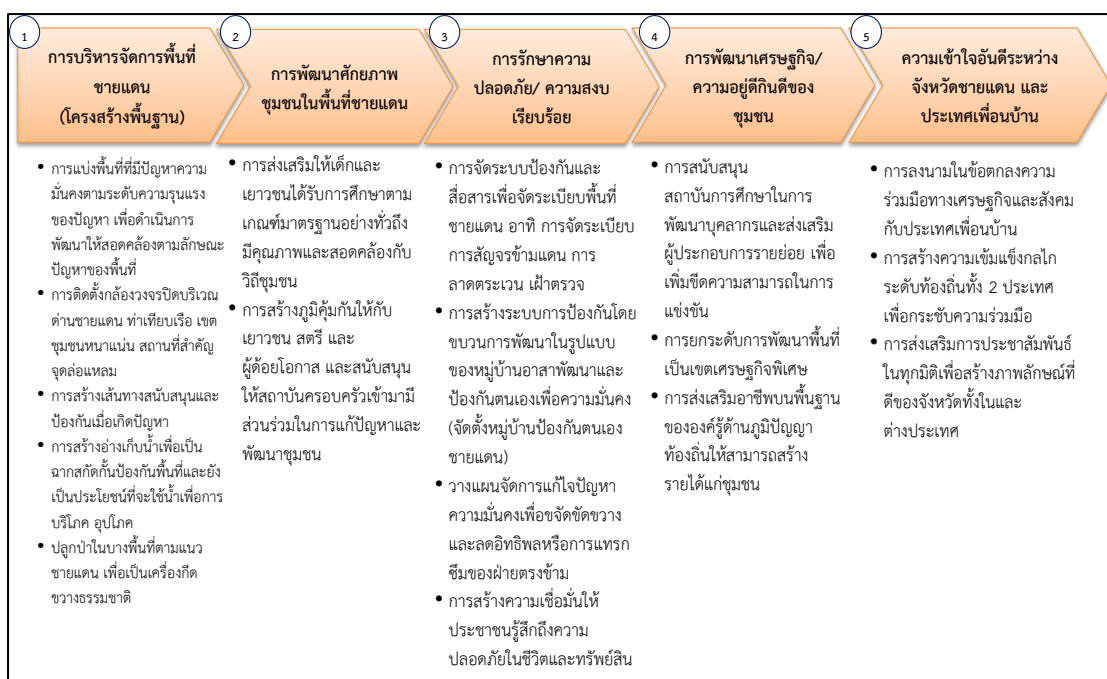
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝัาตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคมน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

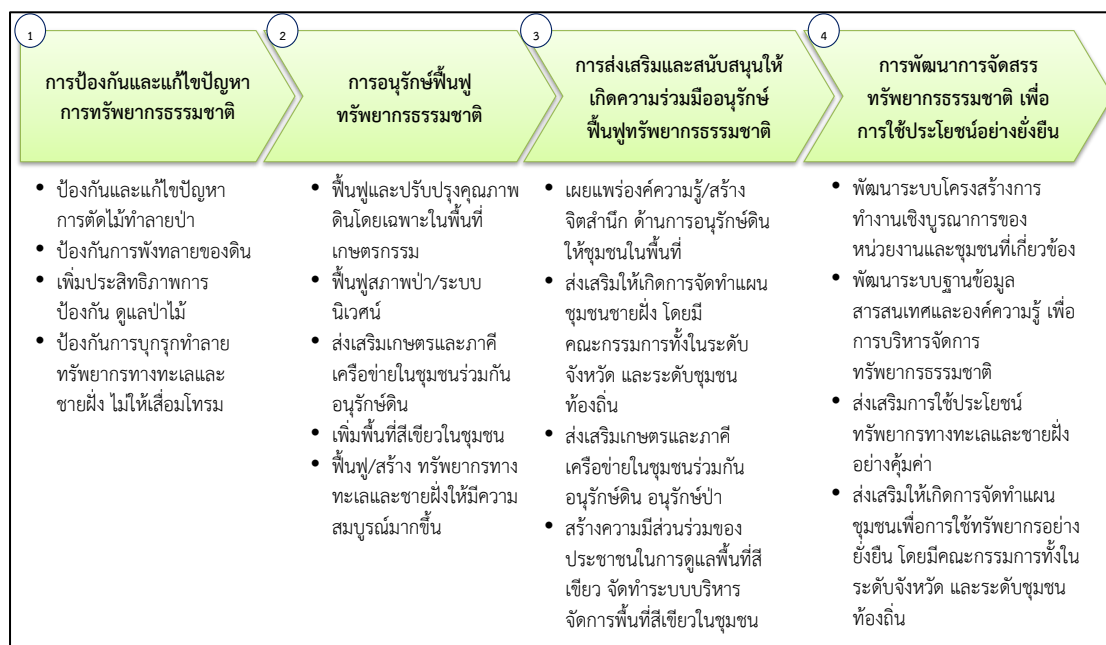
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน พื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

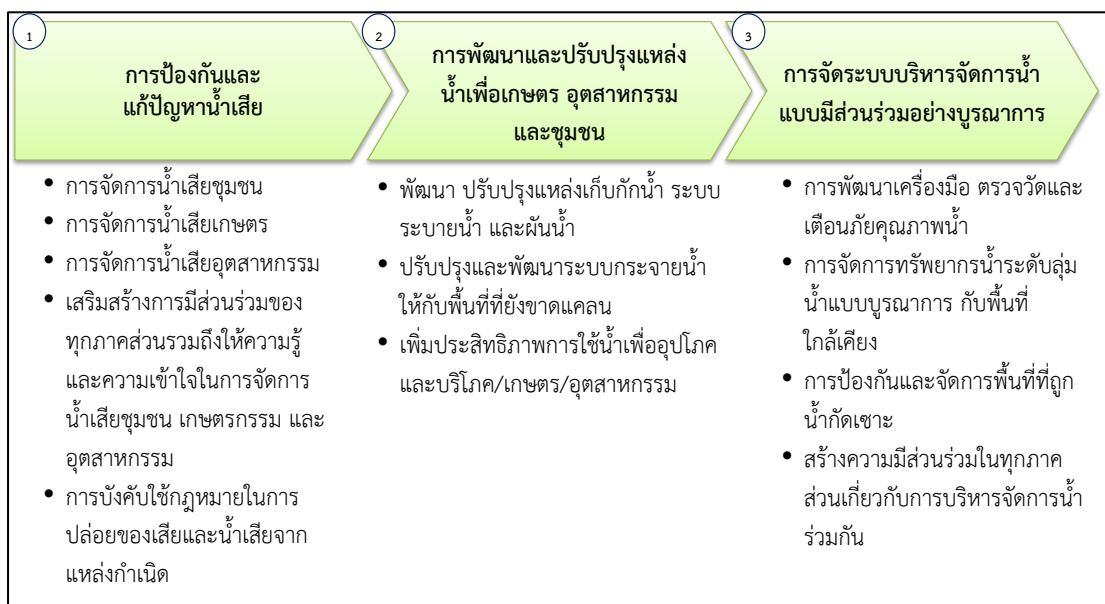
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

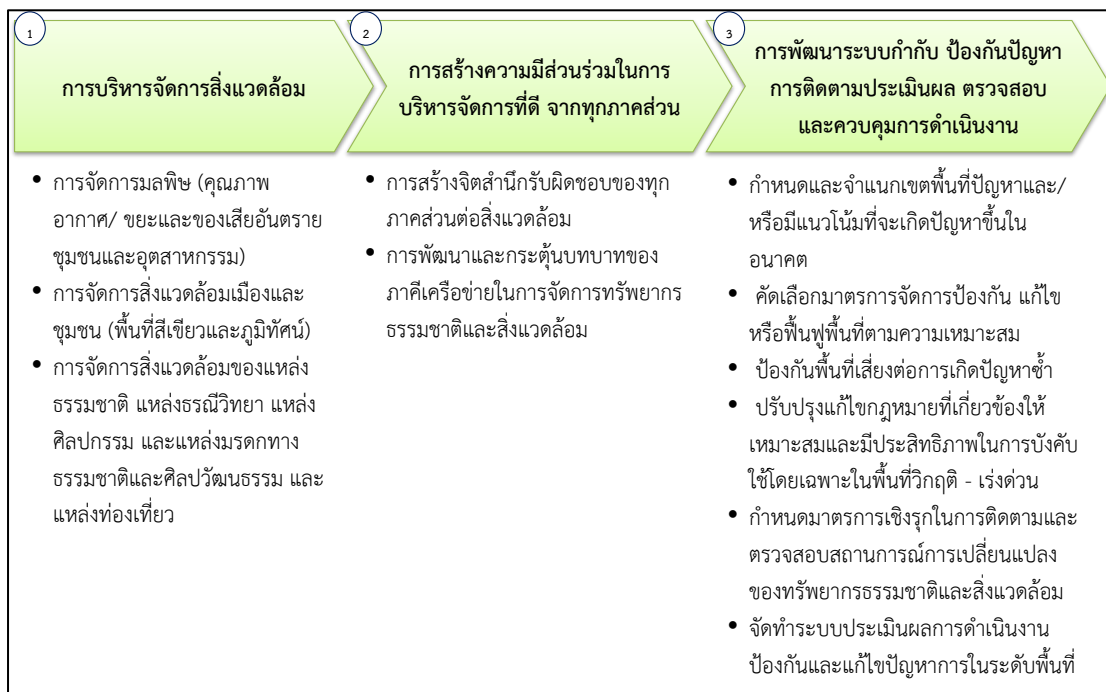
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้า และบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงงานที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธานี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมือหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่าไม่แหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีต	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือโดยไม่ไ้ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้องที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุคลากร			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสัจธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ไยญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณขัที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชนเพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตำแหน่งด้านการศึกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดปล่อยศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน : .....
- สาขา : .....
- หมวด : .....
- หมู่ (ถ้ามี) : .....
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) : .....
- ชื่อสถิติทางการ : .....

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล : .....
- ระดับการนำเสนอ :
  - ☐ ประเทศ   ☐ ภาค   ☐ จังหวัด   ☐ อำเภอ   ☐ ตำบล
  - ☐ เขตการปกครอง   ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ รายชั่วโมง   ☐ รายวัน   ☐ รายสัปดาห์   ☐ รายเดือน
  - ☐ รายไตรมาส   ☐ ราย 6 เดือน   ☐ รายปี   ☐ ราย 2 ปี
  - ☐ ราย 3 ปี   ☐ ราย 5 ปี   ☐ ราย 10 ปี   ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
  - ☐ เผยแพร่ได้   ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ) .....
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
  - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ) .....
  - ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
  - ☐ ไทย   ☐ อังกฤษ   ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ..... ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ..... ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ .....
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - ☐ สัมภาษณ์
  - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
    - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
    - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
    - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
  - ☐ ทะเบียน
  - ☐ รายงาน
  - ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
  - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ) .....
  - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
    - ☐ .doc, docx   ☐ .xls, .xlsx   ☐ .csv   ☐ .pdf   ☐ .txt
    - ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....
  - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
    - ☐ Oracle   ☐ DB2   ☐ MS SQL   ☐ My SQL
    - ☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ) .....
  - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ) .....

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง : .....
 กรม/หน่วยงาน : .....
 สำนัก/ศูนย์/กอง : .....
 กลุ่ม/ฝ่าย : .....
 ชื่อผู้รับผิดชอบ : .....
 ตำแหน่ง : .....
 โทรศัพท์ : .....
 โทรสาร : .....
 E-mail address : .....

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : ..... โทรศัพท์ : ..... เว็บไซต์ : ..... e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

